στόχος

η ελλαδα σημερα και αυριο

ΕΙΔΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ
17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΕΡΜΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ

ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΟΥ 1982 ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΠΩΣ ΣΚΟΤΩΘΗΚΑΝ ΜΟΝΟ ΔΩΔΕΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Α Ν Α Σ Τ Α Σ Ε Ι Σ

Θανεισθέντων εις τους περιβόλους του Πολυτεχνείου χώρους κατά τα γεγονότα της 17-11-73.

/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΗΛΙΚΙΑ	Δ/ΝΣΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ	ΧΩΡΟΣ ΠΕΡΑ ΕΦΕΣΙΘΗ
1.	ENGELAND TONIL-MARGETE	32 Ετών	-	Πλατ.Αιγύπτου
2.	ΘΕΟΔΩΡΟΥ Δημήτριος	51 "	Ανακρέοντος 2-Συγρ.	Εις την ταράτσαν της οικίας του εξ άδεσπότου σφαίρας
3.	KARAKAS BASRI-ALEXANDER	43 "	Μύρων 10	Πλατ.Αιγύπτου
4.	ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ Μάρκος	23 "	Χίου 35	" "
5.	ΚΟΜΝΗΝΟΣ Διομήδης	17 "	Λευκάδος 7	Έξω θι Ε.Μ.Π.
6.	ΜΑΡΚΟΥΛΗΣ Νικόλαος	24 "	Χριστομάνου 67-Σεπόλ.	Πλατ.Βάθης
7.	ΜΠΕΚΙΑΡΗ Βασιλική	17 "	Μεταξένους 8-Ν.Κόσμ.	Εις την ταράτσαν της οικίας της εξ άδεσπότου σφαίρας
8.	ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Μιχαήλ	19 "	Δσημ.Θεάτηλα 8'Ιλίσ.	Καρνεάδου
9.	ΣΑΜΟΥΡΗΣ Γεώργιος	23 "	Χρυσταριώτου 7-Κουκάκι	Καλλιδρομίου-Ζησιμοδάν
10.	ΣΠΑΡΤΙΔΗΣ Αλέξανδρος	16 "	Αγ.Λαύρας 80-Κάτω Πατήσια	Πλατ.Βικτωρίας
11.	ΘΑΝΕΙΚΟΣ Βασίλειος	26 "	Κάσου 1-Κυψέλη	Γ'Σεπτεμβρίου.
12.	ΓΚΡΙΤΣΙΔΗΣ Γεώργιος	48 "	Ελπίδος 29 Ν.Ηράκ.	Π.Λιόσια έντός τοῦ σώματος του εξ άδεσπότου σφαίρας

Έν Αθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1982

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΜΠΑΝΗΣ
ΑΝΤΥΠ/ΡΧΗΣ Α'

"Ενα τεῦχος ἀπάντηση στούς πλαστογράφους τῆς ἱστορίας πού τινάζουν τά πάντα στόν ἀέρα καί θυσιάζουν τό "Εθνος στό βωμό τοῦ συμφέροντός τους.

ΣΤΟ ΦΩΣ ΕΝΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΕΣ ΓΕΝΝΗΘΕΙ Ή ΑΦΗΝΕΙΣ ΝΑ ΣΕ ΘΕΩΡΟΥΝ ΗΛΙΘΙΟ!

Ἐσύ, πού τότε ἦσουν ἀγέννητος ἤ σέ ἡλικία πού δέν μποροῦσες νά ἐκτιμήσῃς τά γεγονότα, μάθε τά παρακάτω καί σκέψου πάνω σ' αὐτά. Σκέψου καί σύ πού ἔζησες τά γεγονότα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ξέρεις τήν ἀλήθεια, ἀλλά τρέχεις τώρα μέ τά πανώ καί τίς ντουντούκες γιά νά μήν ποῦν πώς δέν εἶσαι «προοδευτικός» καί «δημοκράτης».

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1973, ὑπῆρχε μία Κυβέρνηση πού εἶχε πάρει τήν ἐξουσία πρίν 6 1/2 χρόνια. ΤΩΡΑ, διάφοροι πού ἔκαναν τότε κολοτούμπες καί τήν προσκύναγαν - γιά νά πάρουν καμμιά θεσοῦλα - λένε πώς ἡ Κυβέρνηση ἐκείνη «δέν ἦταν νόμιμη». Πῶς δέν ἦταν, ὅμως, ὅταν, ΣΗΜΕΡΑ, ἐφαρμόζονται ὅλοι οἱ νόμοι της καί τηροῦνται οἱ διεθνεῖς συνθῆκες πού εἶχε ὑπογράψει; Πήγαινε μιά μέρα στήν Βουλή καί ρῶτα ὅλους τούς βουλευτές νά σοῦ ποῦν τί δουλειά ἔκαναν τό διάστημα 67-73, τί βαθμούς πῆραν ἄν ἦταν ὑπάλληλοι, ἀξιωματικοί κ.λπ. τί περιουσία ἀπόκτησαν κ.λπ. κ.λπ. καί μετά πήγαινε στήν Ἐθνική Βιβλιοθήκη νά διαβάσῃς τίς ἐφημερίδες (ΟΛΕΣ) τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Θά διαχτῆς, πολλά καί θά σιχαθῆς περισότερα καί πολλούς.

Οἱ κοτσανολόγοι λένε φοβερά καί τρομερά πράγματα, ἀλλά δέν εἶναι ἀλήθεια πώς ὅλος ὁ κόσμος ἦταν ἐναντίον τῶν Συνταγματαρχῶν, οὔτε ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν φοιτητῶν εἶχε ἀναπτύξει ἀξιοσημείωτη ἀντιδικτατορική δράση, οὔτε - πολύ περισσότερο - ὅτι οἱ πολίτες ἐπαναστάτησαν! Αὐτά ὅλα εἶναι ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, πού πλάστηκαν μεταγενέστερα καί ἄν θές, ρώτα τούς γονεῖς σου - ἄν δέν εἶναι φανατισμένοι κι ἄν δέν ἔχουν χάσει τό λογικό τους - νά σοῦ ποῦν τήν ἀλήθεια. (Στά δάχτυλα τοῦ... μισοῦ χεριοῦ μετριοῦνται ἐκεῖνοι πού θά μποροῦσαν νά χαρακτηριστοῦν ἀντιστασιακοί χωρίς εἰσαγωγικά!

Τό λένε «Πραξικόπημα». Δέν ἦταν τέτοιο, ὅμως, γιά τούς Λάσκαρη, Παπασπύρου, Βαρβιτσιώτη, Κακλαμάνη, Χούτα, Ἀβέρωφ, Ἀνδριανόπουλο κ.λπ. καί τόσους ἄλλους πού συνομιλοῦσαν, συνδιασκέδαζαν καί ζητοῦσαν ὑπουργεῖα ἀπό τούς κρατοῦντες, ἤ γιά ὅλους πού πῆραν βαθμούς, θέσεις κ.λπ. κ.λπ. τήν περίοδο ἐκείνη καί ἦταν γιά τόν ὅποιο χωροφυλακάκο ἤ δασκαλάκο πού «ἔφαγαν κλωτσιά» γι' αὐτό τό λόγο καί ἀπό τήν Κρήτη βρέθηκαν στόν Ἔβρο; Τό χωνεύει αὐτό τό μυαλό σου;

Τόν Νοέμβριο τοῦ '73 μπῆκαν στό Πολυτεχνεῖο μερικοί Ἀναρχικοί - ὅπως μπῆκαν καί τόν Νοέμβριο τοῦ '85 καί πέρυσι τό Νοέμβριο πού ἔκαψαν καταστήματα κ.λπ. - οἱ ὁποῖοι ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ καί κατηγορήθηκαν σάν «προβοκάτορες τῆς χούντας», ὅπως ἐκεῖνοι τοῦ 1985 καί τοῦ 1987 σάν «προβοκάτορες τοῦ ΠΑΣΟΚ». Ἡ διαφορά μεταξύ '73 καί '88 εἶναι στό ὅτι, τότε, ἐπειδή τό καθεστώς ἦταν Δικτατορικό, δείλιασε νά τούς διαλύσῃ - γιά νά μήν τό ποῦν... δικτατορία - ἐνῶ τό '85 τό Δημοκρατικό Καθεστώς τούς διέλυσε μέ βία ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΕΚΑΝΕ.

Ἡ ἀδεξιότητα καί ὁ πολιτικάντικος ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Μαρκεζίνη (πού ἤθελε νά ἐκμεταλλευτῆ τά γεγονότα γιά νά κερδίσῃ τίς ἐκλογές πού θά ἔκανε), ἐπέτρεψαν τήν συγκέντρωση στόν χῶρο, τῶν νέων πού ἀκούγοντας τόν σταθμό τοῦ «Πολυτεχνείου», ἐνθουσιάζονταν ἀπό τά συνθήματά του, ὅπως ἐνθουσιάζονται πάντα οἱ νέοι. Καί οἱ νέοι αὐτοί - παρακινημένοι ἀπό τούς ἀναρχικούς - ἄρχισαν νά ἐπιτίθενται σέ Ὑπουργεῖα, Δημόσιους Ὀργανισμούς, καταστήματα κ.λπ.

Τό Στρατιωτικό Καθεστώς εἶχε ἑπτά, κοντά, χρόνια στήν Ἀρχή καί ἦταν ΥΠΕΥΘΥΝΟ γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ Ἔθνους καί τῶν Πολιτῶν. Ἐπειδή, τελικά, μαζεύτηκαν μερικές χιλιάδες οἰκοδόμοι, γεωργοί, ἐργάτες, ὑπάλληλοι, φοιτητές κ.λπ. (ἄλλο ἄν τώρα μιλᾶνε μόνο γιά φοιτητές, γιά νά ἔχῃ ρομαντική χροιά τό παραμύθι), θά ἔπρπεε νά ἐγκαταλείψῃ τήν ἐξουσία;

Δέν σοῦ λέει τίποτα τό ὅτι οἱ περισσότεροι χτυπήθηκαν σέ ἐπιθέσεις πού ἔγιναν γιά νά καταληφθοῦν τά ὑπουργεῖο Δημ. Τάξεως καί ὁ ΟΤΕ, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι χτυπήθηκαν ἀπό «ἀδέσποτες» στά σπίτια τους ἤ σέ ἀπόμακρα σημεῖα;

Λένε πολλοί: Δέν ἔχει σημασία, νεκροί εἶναι. Νεκροί, ἀλλά τό ἴδιο εἶναι «νά πατᾶνε τά τάνκς τούς φοιτητές μέσα στό Πολυτεχνεῖο» - ὅπως λένε οἱ παραμυθάδες - καί τό ἴδιο νά σκοτώνονται ΜΗ φοιτητές - μέχρι καί δύο ἀλλοδαποί! - σέ ἐπιθέσεις ἐναντίον Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἤ νά τραυματίζονται ἄλλοι τήν ὥρα πού σπᾶνε βιτρίνες καί κλέβουν ρούχα, τηλεοράσεις κ.λπ. ἀπό τό κατάστημα τοῦ πατέρα σου ἤ τοῦ ὁποιουδήποτε πολίτη; Ξέρεις πόσοι φορᾶνε ἀκόμα ἀπό ἐκεῖνα τά κλεψιμέικα καί πόσοι βλέπουν σέ τότε ἁρμπαγμένες τηλεοράσεις τά τωρινά πανηγύρια καί γελᾶνε;

Εἶναι λίγος ὁ χῶρος γιά πλήρη ἐξιστόρηση, ἀλλά σοῦ ὑπενθυμίζουμε πώς τό «Πολυτεχνειο» δημιουργήθηκε ὅταν ἡ Δικτατορία παρέδωσε σέ πολιτικούς (Μαρκεζίνη) τήν Ἐξουσία καί ὅτι μετά τίς τραγικές ἐκεῖνες ἡμέρες (17 Νοεμβρίου) δέν ἦρθε ἡ Δημοκρατία - ὅπως λένε στά παιδάκια μας οἱ παραμυθάδες - ἀλλά ὁ σκληρός δικτάτορας Ἰωαννίδης (25 Νοεμβρίου), ὁ ὁποῖος ἔμεινε ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΑΝΗ ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΥΤΕ ΚΙΧ, μέχρι τόν Ἰούλιο τοῦ 1974 πού τόν «ἔφαγε» ἡ προδοσία Καραμανλῆ - Μακάριου.

Ὁ «Στόχος», κάθε χρόνο κάνει ἕνα μικρό «ἀφιέρωμα» στήν Ἀλήθεια, φέτος, δέ, θά περιλάβη σ' αὐτό - στό λίγο χῶρο πού ἔχει - κυρίως ἐπίσημα στοιχεῖα, μήπως καί καταλάβῃς κάτι. Πρίν τρέξῃς δέ, μέ τίς ντουντοῦκες καί τά πανώ «γιά τά κακόμοιρα τά παιδάκια πού τά πάτησαν τά τάνκς», διάβασε καλά τοῦτο τό μικρό δεκαεξασέλιδο, ρώτα ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΟΥ νά σοῦ ποῦν τήν ἀλήθεια καί ρίξε μιά ματιά στίς ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς.

ΑΥΤΟΝ ΕΦΕΡΕ ΤΟ «ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ»!

Ἕνα ἀπό τά μεγάλα ψέματα πού λέγεται μόνιμα στό πανηγύρι πού γίνεται αὐτές τίς ἡμέρες, εἶναι πώς «ἀποτέλεσμα τοῦ Πολυτεχνείου ὑπῆρξε ἡ ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας», ἐνῶ – ὅπως ξέρουν ὅλοι – συνέχεια τοῦ «Πολυτεχνείου» (πού ἔγινε στίς 17-18 Νοεμβρίου 1973) ἦταν ἡ ἐπιβολή (25 Νοεμβρίου) τῆς σκληρῆς δικτακτορίας τοῦ Ἰωαννίδη, ἡ ὁποία ἔμεινε στήν ἐξουσία μέχρι τίς 20 Ἰουλίου 1974, χωρίς νά τολμήσουν νά κάνουν οὔτε «κίχ» ὅλα τοῦτα τά θρασίμια πού θγαίνουν τώρα καί γεμίζουν τόν κοσμάκη – καί, ἰδίως, τούς νέους – μέ μπουρμπουλῆθρες γιά τά δῆθεν «ἀντιστασιακά» ἀνδραγαθήματά τους!

Ἡ ἀνατροπή τοῦ Παπαδόπουλου πραγματοποιήθηκε – ὅπως σημειώσαμε – στίς 25 Νοεμβρίου 1973, γιά λόγους πού δέν εἶναι τοῦ παρόντος.

Γιά τό τί συνέβη ἐκείνη τήν ἡμέρα, ὁ «Στόχος» παρουσίασε πρίν χρόνια – κατ' ἀποκλειστικότητα – ἀπόσπασμα ἀπό «ἡμερολόγιο» πού κράταγε γυναίκα, στενά συνδεδεμένη μέ τόν Παπαδόπουλο. Κομμάτι ἀπό ἐκεῖνο τό ἐνδιαφέρον κείμενο, βάζουμε καί φέτος, γιά νά τό διαβάσουν καί οἱ νέοι ἀναγνῶστες καί νά μάθουν μερικές ἀλήθειες.

«Νοέμβριος 1973. Ψίθυροι γιά ἀποστασία κατά τοῦ Προέδρου. «Ποιός θά τολμήσῃ» διερωτῶνται ὅλοι. Καί ἐγώ ἀκόμη. Αναφέρεται στόν ψίθυρο τό ὄνομα Μίμης Ιωαννίδης. Τρομάζω καί ἐγώ καί ὁ Πρόεδρος στήν σκέψη νά συζητήσουμε καί μόνο, μέ τόν ἑαυτό μας, τόν Μίμη Προδότη. Προδότης θά ἦταν ἐκεῖνος πού θά τό σκεφτῆ καί μόνο. Καί ὅμως. ΝΑΙ! Ἦταν καί εἶναι προδότης.

Δέν εἶναι μακριά ἀκόμα ἡ 25/11/1973. Εἶναι 4.30 ξημερώματα ὅταν φτάνουν τάνκς μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀντισυνταγματάρχη Γκιουζέπη, ὁ ὁποῖος δίνει ἕνα χαρτάκι στόν Πρόεδρο. Τό χαρτάκι αὐτό ἔγραφε: «Ἐξακολουθεῖτε νά εἶστε ὁ Ἀρχηγός τῆς 21ης Ἀπριλίου, παύετε, ὅμως, νά εἶστε ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Ἐπαναστατική Ἐπιτροπή»

Ἀπό ἐκείνη τήν ὥρα, εὑρίσκετο ὑπό αὐστηράν ἐπιτήρησιν ὁ Πρόεδρος. Φέρθηκαν ἄψογα σέ συμπεριφορά. Φυσικά, δέν τούς ἔδόθη τό δικαίωμα νά δοῦμε καί τό ἀντίθετο.

Ποιός νά φανταστῆ πώς ὁ βάρβαρος παντοδύναμος, ἦταν ἐκεῖνος ὁ φίλος πού, ἐπί πολλά ἔτη, περίμενε τόν Πρόεδρο μέ τή μάσκα τῆς προδοσίας καί ποιός ξέρει πόσα χρόνια ἑτοιμαζόταν νά δώση τό τελειωτικό, ὑπουλο, μά καί δειλό κτύπημα, πίσω ἀπό τήν πλάτη. Σήμερα, μᾶς κυβερνᾶ ὁ Βροῦτος καί ὅλοι μας γνωρίζουμε τήν προδοσία τοῦ Βρούτου. Ὅπως τότε ὁ Καίσαρας εἶχε πεῖ γιά τόν Βροῦτο, εἶπε καί ὁ Γ. Παπαδόπουλος: «Μόνον ὁ Μίμης Ἰωαννίδης ἐάν γίνη προδότης θά εἶναι ἐκτελεστής μου. Ἀφοῦ γεννήθηκε γιά προδοσία καί ἔχει αὐτήν ιδανικό καί προορισμό, τί μποροῦσα νά κάνω;»

Ἐνδιαφέρον γιά τόν μελετητή τῆς ἱστορίας ἐκείνων τῶν χρόνων, εἶναι τό παρακάτω κομμάτι τοῦ «ἡμερολογίου», πού λέει:

«Ζητᾶς νά δῆς τόν κύριο Ἰωαννίδη Ταξίαρχο στό βαθμό, ἀπό Στρατηγούς ἤ Προέδρους, σάν τόν Γκιζίκη, καί σοῦ ἀπαντοῦν: «Δύσκολη ἡ θέση μου...». Ὁ Μίμης Ἰωαννίδης, λοιπόν, μᾶς κυβερνάει ἐδῶ καί ἕνα μήνα περίπου. Ὁ Ἰωαννίδης, πού ὅταν εὑρίσκετο μπροστά στόν Γ. Παπαδόπουλο εἶχε χαμόγελο ψεύτικης μετριοφροσύνης. Ἄν τόν δῆ κανείς σήμερα θά πρέπη νά μοιάζη μέ παλατιανή ξεσκονίστρα γιατί ἐξακολουθεῖ (νά λέη) τούς μεγάλους ἐπαίνους καί γιά τόν Γ. Παπαδόπουλο, ἐνῶ, ταυτόχρονα, αὐτοθαυμάζεται. Περιμένει ν' ἀκούσῃ καλά λόγια γιά τούς τραμπούκους του ἐγκληματίες καί χαρτοπαῖχτες, ὅπως ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Γ., τακτικός πελάτης τοῦ «Κάβο Ντόρο» (χαρτοπαικτική λέσχη στόν Πειραιᾶ) ἤ τόν Ταξίαρχο Τ., ἐπίσης χαρτοπαίχτη καί μέ χρέη στήν Μακεδονία.

Ὁ πρόεδρος Γκιζίκης, μιλᾶ γιά λιτότητα καί ἠθική καί συζεῖ μέ τήν κουνιάδα του, ἀδελφή τῆς γυναίκας του. Ἀπ' αὐτούς ἀκούει τόν θαυσμασμό τους καί σ' αὐτούς ποσδοκᾶ νά γίνη ἔνδοξος. Τοῦ τό εὔχομαι».

Στήν τελευταία σελίδα του τό ἐνδιαφέρον ἡμερολόγιο – πού ἔφερε στό φῶς ὁ «Στόχος» – γράφει:

«Τόν ἀγαποῦσε ὁ Πρόεδρος καί τόν ἀγαπᾶ ακόμη, παρ' ὅλο ὅτι προδόθηκε. Περνᾶ μέρες ἀπομονώσεως, δέν θέλει νά δῆ κανέναν καί παλεύει νά πειστῆ ὅτι δέν πρέπει νά ἀγαπᾶ, δέν πρέπει νά πιστεύη σέ φιλία, γιά νά ἐπιζήση.

Ὁ Θεός ἄς τόν βοηθήση νά ξεπεράση τό φίλο προδότη του...». Βέβαια στήν κριτική τοῦ Ἰωαννίδη καί τῆς ὅλης καταστάσεως, ἔχει μπεῖ ἡ πίκρα γιά τά ὅσα ἔγιναν καί, ὁπωσδήποτε, μερικά σημεῖα εἶναι παρατραθηγμένα. Πάντως – σέ γενικές γραμμές – αὐτή ἦταν ἡ κατάσταση πού «ἔφερε» τό «Πολυτεχνεῖο»: Ἕναν πανίσχυρο Ἰωαννίδη, πού δέν μποροῦσαν νά τόν δοῦν οἱ Στρατηγοί του, ἀλλά τόν ἔθλεπαν – ὅπως ἔχει ἀποδειχθεῖ – ὅποτε ἤθελαν ἡ Βουγιουκλάκη, ὁ Κακλαμάνης, ὁ Χούτας καί λοιποί «ἀντιστασιακοί», ἀπό κείνους πού πῆραν «ἐπί δημοκρατίας» τά πόστα πού κυνήγαγαν καί δέν μπόρεσαν νά πάρουν «ἐπί δικτακτορίας» καί παριστάνουν τώρα τά θηρία.

Κακόμοιρε Λαέ! Τί δούλεμα σοῦ πατᾶνε οἱ πρασινοκοκκινομπλέ καί σύ «τά χάφτεις» ὅλα.

ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΧΟΥΝ ΔΗΛΩΣΕΙ ΠΩΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΤΗΝ «ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ»!

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΣΤΕΡΕΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗ ΓΙΑ ΝΑ ΧΩΡΕΣΗ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΗΤΑΝ «ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ»

Η «ΕΠΙΤΡΟΠΗ» ΚΑΙ ΟΙ «ΑΡΧΗΓΟΙ» ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ

Τό μεγαλύτερο μπαλόνι τῆς ὑφηλίου καί τῆς ἱστορίας, πρέπει νάναι – ὅπως ξαναγράψαμε – τό Πολυτεχνεῖο. Ἀλλοιώς δέν ἐξηγεῖται τό πῶς «χώρεσαν» σ' αὐτό οἱ μυριάδες ἐκείνων τῶν θλιβερῶν «ἀντιστασιακῶν» πού παρουσιάζονται τώρα καί λένε πώς ἦταν «μέσα» τήν «μοιραία βραδυά».

Ἐνῶ, δέ, ἔχουμε ὅλες αὐτές τίς στρατιές – πού, ἀν συγκεντρωθοῦν σέ πυκνότατη φάλαγγα, γεμίζουν τήν Ἀττική, τή Βοιωτία, τήν Κορινθία καί μέρος τῶν διπλανῶν νομῶν – ὑπάρχουν καί μερικές ἀκόμα χιλιάδες ἄλλων «ἀγωνιστῶν» πού «μετεῖχαν» τῆς... Δεκατετραμελοῦς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς (πού δέν ἄλλαξε καθόλου σύνθεση) καθώς καί ἀρκετές ἑκατονταχιλιαρίες «παλληκαριῶν» πού – ὅπως λένε – «κρύβονταν» γιατί τούς κυνήγαγε ἡ «χούντα» μετά τό «Πολυτεχνεῖο».

Γιά τά «γεγονότα τῆς Νομικῆς» π.χ. – πού προηγήθησαν τοῦ «Πολυτεχνείου» – μερικές χιλιάδες πού φοιτοῦσαν τότε στή Νομική λένε πώς ἦσαν «ὀργανωτές» τους κ.λπ., ἐνῶ, βάσει ἐγγράφου τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Παιδείας Νικ. Γκαντώνα, ἐκεῖνοι πού πρωτοστάτησαν στήν ἐκδήλωση ἦσαν οἱ παρακάτω εἰκοσιτέσσερις, ἀπό τούς ὁποίους μόνον δώδεκα ἦσαν τῆς Νομικῆς καί ἀνάμεσά τους ὁ ἕνας (Χαραλαμπόπουλος) μέ Ἑβραῖα μητέρα καί κάποιος ἄλλος (Χαντάτ) ἴσως Ἑβραῖος.

Συγκεκριμένα, στό ἔγγραφο τοῦ Γκαντώνα περιλαμβάνονται οἱ:

1) **Δάφνης Εὐγένιος Κωνσταντίνου,** φοιτητής Ἰατρικῆς, 2) **Γρηγοριάδου Ἑλένη, Στυλιανοῦ** φοιτήτρια Φιλοσοφικῆς, 3) **Καμάρας Κωνσταντῖνος, Πέτρου,** φοιτητής Φυσικομαθηματικῆς, 4) **Ζαφειράκης Μιχαήλ, Ἰωάννου,** φοιτητής Φυσικομαθηματικῆς, 5) **Καλπίδου Ἀντιγόνη, Φωτίου,** φοιτήτρια Νομικῆς, 6) **Σπύρου Ἀθηνᾶ, Ἐτεοκλῆ,** φοιτήτρια Νομικῆς, 7) **Φθενάκης Βασίλειος Μενελάου,** φοιτητής Χημείας, 8) **Ἀβραάμ Ἰωάννης, Δημητρίου,** φοιτητής Νομικῆς, 9) **Ψιλοπούλου Ἀλκμήνη, Ἐλευθερίου,** φοιτήτρια Φιλοσοφικῆς, 10) **Μαντζουράνης Ἰωάννης Κωνσαντίνου,** φοιτητής Νομικῆς, 11) **Μπίστης Νικόλαος Μιχαήλ,** φοιτητής Νομικῆς, 12) **Τζουμάκας Στέφανος Ἀθανασίου,** φοιτητής Νομικῆς, 13) **Βερνίκος Γεώργιος Ἀλεξάνδρου,** φοιτητής Νομικῆς, 14) **Τσιβαρτάρα Μαρία Εὐαγγέλου,** φοιτήτρια Χημείας, 15) **Τρέμη Ὄλγα Γεωργίου,** φοιτήτρια Νομικῆς, 16) **Σαπουνάκης Ἀναστάσιος Γεωργίου,** φοιτητής Νομικῆς, 17) **Χαραλαμπόπουλος Γεώργιος Ἰωάννου,** φοιτητής Νομικῆς, 18) **Παπαπέτρος Γεώργιος Ἐπαμεινώνδα,** φοιτητής Νομικῆς, 19) **Σιδεράς Χαντάτ Γεώργιος Ἠλία,** φοιτητής Ἰατρικῆς, 20) **Μαυρογένης Διονύσιος Ἰωάννου,** φοιτητής Φαρμακευτικῆς, 21) **Τσαφαράκης ἢ Τσάφαρης Μανοῦσος - Πολύβιος Στυλιανοῦ,** φοιτητής, 22) **Αλαβάνου Ἀριάνδη - Μαρία Ἐλευθερίου,** φοιτήτρια Φιλοσοφικῆς, 23) **Καλιβρετάκης Λεωνίδας Φωτίου,** φοιτητής Φιλοσοφικῆς, 24) **Καρυστιάνη Ἰωάννα Χρήστου,** φοιτήτρια Νομικῆς.

Ἕνας ἄλλος πίνακας «ἀντιθέτου» πρός τό καθεστώς, φοιτητῶν τῆς Νομικῆς, περιλαμβάνεται σέ «ἀπόρρητο» ἔγγραφο τῆς ΕΣΑ πρός τή Νομική Σχολή, καί ἀναφέρει εἴκοσι ἑπτά φοιτητές, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὀκτώ τοῦ παραπάνω καταλόγου.

Ἀναλυτικά, οἱ περιλαμβανόμενοι στό ἔγγραφο εἶναι οἱ:

1. **Ἀλεξανδρόπουλος Στυλιανός τοῦ Ἐλευθερίου καί τῆς Παυλίνας,** γεννηθείς τό 1951 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Σκοπέλου 4.

2. **Ἀλαβάνος Ἀλέξανδρος τοῦ Νικολάου καί τῆς Λουκίας,** γεννηθείς τῶ 1950 ἐν Ἀθήνας, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἀμπατιέλου 2.

3. **Βερνίκος Γεώργιος τοῦ Ἀλεξάνδρου καί τῆς Μαρίνας,** γεννηθείς τῶ 1950 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Ἀθηνῶν Ἡσιόδου 26, Παγκράτι.

4. **Δρόσος Ἰωάννης τοῦ Ζαχαρία καί τῆς Λουκίας,** γεννηθείς τῶ 1951 εἰς Καισαριανήν κάτοικος Πύργου 9 (Ἡλιούπολις).

5. **Καλούδης Σπυρίδων τοῦ Γερασίμου καί τῆς Πηνελόπης,** γεννηθείς τό 1938 εἰς Ἀργυράδες Κερκύρας, κάτοικος Ἀθηνῶν, Εὐρυτανίας 66.

6. **Καρυστιάνη Ἰωάννα τοῦ Χρήστου καί τῆς Χριστίνας,** γεννηθεῖσα τῶ 1952 εἰς Χανιά Κρήτης, κάτοικος Ἀθηνῶν, Μιχαλακοπούλου 39.

7. **Κούρκουλος Ἀλκιβιάδης τοῦ Κωνσταντίνου,** γεννηθείς τῶ 1952 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Χαλανδρίου (Ὕδρας 26).

8. **Κοσσυβάκης Γρηγόριος, τοῦ Νικηφόρου καί τῆς Μαρίας,** γεννηθείς τῶ 1947 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Κόννωνος 50, (Παγκράτι).

9. **Λάζος Χρῆστος τοῦ Γεωργίου καί τῆς Ἑλένης,** γεννηθείς τῶ 1949 εἰς Βέλλος Κορινθίας, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἁγίου Παύλου 14.

10. **Λαζαρίδης Χρύσανθος, τοῦ Ἀλεξάνδρου καί τῆς Σεβαστῆς - Συλβίας,** γεννηθείς τῶ 1954 εἰς Ν. Ὑόρκην Η.Π.Α. κάτοικος Ἀθηνῶν (Ἰριδος 20-24).

11. **Λιοναράκης Νικήτας τοῦ Ἐμμανουήλ καί τῆς Αἰκατερίνης,** γεννηθείς τῶ 1950 ἐν Ἀθῆναις, κάτοικος οἰκισμοῦ Παπάγου, Ξανθίππου 140.

12. **Μαντζουράνης Ἰωάννης τοῦ Κωνσταντίνου καί τῆς Κασσιανῆς,** γεννηθείς τῶ 1952 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Ἀθηνῶν (Φυλῆς).

13. **Μεγγρέλης Νικόλαος τοῦ Μιχαήλ καί τῆς Ἑλένης,** γεννηθείς τῶ 1950 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Ἀθηνῶν, (Ὁμήρου 57).

14. **Μπαλωμενάκης Ἀντώνιος τοῦ Δημητρίου,** γεννηθείς τῶ 1954 εἰς Χανιά Κρήτης, κάτοικος Ἀθηνῶν, Μακεδονίας 34.

15. **Μπίστης Νικόλαος τοῦ Μιχαήλ καί τῆς Χριστίνας,** γεννηθείς τῶ 1951 εἰς Π. Φάληρον, κάτοικος Ἀθηνῶν, Δρμας 10α.

16. **Παπαπέτρου Γεώργιος τοῦ Ἐπαμεινώνδα,** γεννηθείς τῶ 1948 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Λήμνου 15.

17. **Παριανός Γεώργιος, τοῦ Ἐλισσαίου καί τῆς Τασίας,** γεννηθείς τῶ 1949 εἰς Κρανίδιον κάτοικος Ἀθηνῶν Γλαύκωνος 18 (Ἁγ. Ἀρτέμιος).

18. **Σταματάκης Γεώργιος τοῦ Λεωνίδα καί τῆς Ἀγγελικῆς,** γεννηθείς τῶ 1952 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Ἀθηνῶν, Παπαρρηγοπούλου 45.

19. **Σεφερτζῆς Γεώργιος τοῦ Δημητρίου καί τῆς Αἰκατερίνης,** γεννηθείς τῶ 1953 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Ἑπτανήσου 29.

20. **Σαπουνάκης Ἀναστάσιος τοῦ Γεωργίου καί τῆς Σοφίας - Μαρίας,** γεννηθείς τῶ 1951 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Πατησίων 154.

21. **Σερεμέτης Δημήτριος τοῦ Βασιλείου καί τῆς Νίκης,** γεννηθείς τῶ 1953 εἰς Κόρινθον, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἀγαθουπόλεως 29, Κυψέλη.

22. **Σακελλαρόπουλος Θεόδωρος τοῦ Διονυσίου καί τῆς Πασχαλιᾶς,** γεννηθείς τῶ 1952 εἰς Καλαμάταν, κάτοικος Ἀθηνῶν, Δευκαλίωνος 19 (πλατεία Κολιάτσου).

23. **Τζήμας Παῦλος τοῦ Ἀγγέλου καί τῆς Μαίρης** γεννηθείς τῶ 1953 εἰς Ἀθήνας, κάτοικος Πατησίων 184.

24. **Τσακιράκης Σταῦρος τοῦ Ἰγνατίου καί τῆς Ἠροῦς,** γεννηθείς τῶ 1951 εἰς Νήσυμνα Λέσβου, κάτοικος Ἀθηνῶν, Ἰθάκης 30.

ΝΑ ΠΩΣ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΟΠΑΛΛΗΚΑΡΑ

Ὁ Στέφανος Τζουμάκας, ἦταν τότε φοιτητής τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί «ἐκινεῖτο» στό χώρο των «ἀντιστασιακῶν», ἀλλά φοιτηταί, πού ἀνῆκαν σέ φοιτητικές ὀργανώσεις «κατά τῆς δικτατορίας», τόν κατηγοροῦν ὅτι στήν Ἀσφάλεια, πού ἐκρατεῖτο οἱ ἀξιωματικοί τοῦ «Σπουδαστικοῦ» τόν εἶχαν στά «ὦπα - ὦπα». Μάλιστα, ἕνας ἀπό τούς Ἀξιωματικούς – συμπατριώτης του – τοῦ πήγαινε φαγητό καί τσιγάρα πού, κατά τούς ἰσχυρισμούς του, τά πλήρωνε ἀπό τήν τσέπη του. Κάποια «εὐνοια», φαίνεται καί ἀπό τό ὅτι στό «Ἄκρως Ἀπόρρητο» ἔγγραφο πού ἔστειλε ἡ ΕΣΑ στή Νομική Σχολή – στό ὁποῖο περιλαβάνονται τά ὀνόματα τῶν «κορυφαίων» ἀντιτιθέμενων στό Καθεστώς, δέν ἀναγράφεται ὁ Τζουμάκας!

Ὅταν ὁ Τζουμάκας «κρυβόταν», μετά τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, ἕνα πρωϊνό ἔπεσε «μοῦτρα μέ μοῦτρα» στή Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας, μέ ἀξιωματικό τῆς Γενικῆς Ἀφαλείας. Οἱ σύντροφοι τοῦ Τζουμάκα ἔμειναν «στήλη ἅλατος», ἀλλά πρός κατάπληξή τους, ὁ ἀξιωματικός τοῦ «σπουδαστικοῦ» τόν κοίταξε στά μάτια καί ἔφυγε κάνοντας ὅτι δέν τόν εἶδε!

Μετά τήν Μεταπολίτευση, ὁ Τζουμάκας, κατηγοροῦσε – στούς «κύκλους» του – τό «σπουδαστικό» τῆς Ἀσφαλείας γιά βασανισμούς φοιτητῶν. Μιά ἡμέρα, δέ, συναντήθηκε στήν ὁδό Γ΄ Σεπτεμβρίου καί Βεραντζέρου, μέ τόν συμπατριώτη του ἀξιωματικό Γιάννη Καλύβα, ὁ ὁποῖος ἐνώπιον τῶν συνοδῶν τοῦ Τζουμάκα, τοῦ εἶπε: «Δέν φταῖς ἐσύ. Ἐμεῖς φταῖμε πού σέ ταΐζαμε καί σοῦ πληρώναμε καί τά τσιγάρα σου. Δέν ντρέπεσαι;».

Σήμερα, ὁ Τζουμάκας εἶναι ἰσχυρός καί ἀντί – ὁ τέως πειναλέων – νά κάνη πολυτελῆ πάρτυ πεντακοσίων ἀτόμων καί νά ταΐζη σκυλάκια πολυτελείας – καλά θά ἔκανε νά βγῆ στήν τηλεόραση καί νά μᾶς πῆ γιά τά «βασανιστήρια», πού τοῦ ἔκανε ὁ συμπατριώτης του ἀξιωματικός, γιά νά τά ἀκούσουν τά κορόϊδα οἱ τοτινοί συμφοιτητές του πού καί τότε ἴσως ἔφαγαν κάνενα σκαμπιλάκι, καί τώρα ψάχνουν γιά δουλειά.

ΛΙΓΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΑΝ ΣΕ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Γιά νά μήν ύστερήσουν σέ «ήρωϊμό» καί γιά νά μήν εΐναι έκτός μόδας, όλοι όσοι πήγαιναν έκείνη τή χρονιά στό Γυμνάσιο ή σπούδαζαν στόν Πανεπιστήμιο – καί τά τότε παιδιά τοΰ Δημοτικοΰ, βέβαια – παρουσιάζονται τώρα καί λένε πώς στό σχολεΐο τους ή τή σχολή τους «γεννήθηκε ή 'Αντίσταση», κατά τοΰ Στρατιωτικοΰ καθεστώτος.

Τήν άλήθεια, όμως, τήν άποκαλύπτει «Άκρως 'Απόρρητο» δεκατετρασέλιδο έγγραφο τοΰ ύπουργοΰ Παιδείας τοΰ Στρατιωτικοΰ καθεστώτος Νικ. Γκαντώνα, ό όποΐος – τόν 'Ιούνιο τοΰ 1974 – έγραψε τά έξής:

1. 'Η τελευταία τετράμηνος φοιτητική άναταραχή, ύπΐρξε μοναδική κατά τό έξαετές χρονικόν διάστημα άπό τοΰ 'Απρίλη 1967 μέχρι σήμερον. Υπΐρξε, δέ, έπίσης, μία τών όλίγων άναταραχών, έπί διεθνοΰς πεδίου, κατά τά τελευταΐα έτη.

Πράγματι, μετά τά μεγάλα γεγονότα τοΰ 1968 είς όλόκληρον τήν Εύρώπην καί τήν 'Αμερικήν, τό «φοιτητικόν» λεγόμενον κίνημα έκόπασεν. Χαρακτηριστικόν εΐναι, έν προκειμένω, ότι έκινήθησαν άκριβώς κατά τό τελευταΐον τετράμηνον καί οί Αίγύπτιοι φοιτηταί, οί όποΐοι κάθ' όν χρόνον τό αίγυπτιακόν καθεστώς ήτο συνεχώς συνδεδεμένον μέ τήν Σοβιετικήν Ένωσιν ήσαν ήσυχοι. 'Η άνησυχία των έξεδηλώθη άκριβώς άφ' ότου ό Πρόεδρος Σαντάτ έστράφη πρός τήν Δύσιν. Εΐναι πολύ πιθανόν ότι αί φοιτητικαί ταραχαί θά σταματήσουν έπί τοΰ παρόντος, άλλά, παρά ταΰτα, αί διαθέσεις τών φοιτητών δέν πρόκειται νά μεταβληθοΰν ούσιωδώς.

*2. 'Αρχικώς παρεσύρθη καί μία μερίς καλών σπουδαστών άπό άπατηλά συνθήματα. Εΐτα, όμως, ούτοι διαχώρησαν τάς θέσεις των, άφοΰ άντελήφθησαν τήν πλεκτάνην, πλήν έλαχίστων, οΐτινες έκτεθέντες κάθ' όν τρόπον γνωρίζομεν, παρέμειναν είς τάς τάξεις τών φωνασκούντων, μή δυνάμενοι πλέον νά έπανακτηθοΰν. Ούτω, τάς τελευταίας ήμέρας τής άναταραχής εύρέθημεν πρό **μιάς μικράς μερίδας έν έκάστω 'Εκπαιδευτικώ 'Ιδρύματι, αΐτινες μερίδες συνενοούμεναι έκάστοτε καί έφαρμόζουσαι τήν άρχήν τής στρατηγικής, «Συγκέντρωσις τών μέσων» προεκάλουν ψευδαισθήσεις περί όγκου διαμαρτυρομένων.***

3. Χρονολογικώς, τά γεγονότα έξελίχθησαν ώς έξής:

α. ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ, *διά τής συγκροτήσεως παρανόμων συγκεντρώσεων ύπό εύαρίθμων φοιτητών, τόσον έντός τών αίθουσών τών Σχολών, όσον καί είς τά προπύλαια αύτών ώς κάτωθι κατά Σχολήν.*

*(1). **Νομική Σχολή,** καθ' ήμερομηνίας: 21/2, 16/3, 20/3, 30/3, 31/3, 2/4, 3/4, 4/4, 5/4, 9/4, 10/4, 11/4, 12/4 κ.λπ.*

*(2). **'Ιατρική Σχολή,** καθ' ήμερομηνίας: 22/2, 28/2, 5/3, 14/3, 16/3, 17/3, 19/3, 21/3, 22/3, 29/3, 31/3, 3/4, 4/4, 6/4, 10/4, 11/4, 12/4, 14/4 κ.λπ.*

*(3). **Φυσικομαθηματική Σχολή,** καθ' ήμερομηνίας: 21/2, 22/2, 16/3, 3/4, 4/4, 10/4 κ.λπ.*

*6. **Εθνικόν Μετσόβειον Πολυτεχνεΐον:** Οί φοιτηταί τοΰ Ε.Μ.Π. έπρωτοστάτησαν καί ήρξαντο τών άναρχικών έκδηλώσεων των κατά ένα περίπου μήνα ένωρίτερον τών φοιτητών τών άλλων 'Ιδρυμάτων, ήτοι άπό τό δεύτερον δεκαήμερον τοΰ μηνός 'Ιανουαρίου έ.έ. 'Απέσχον τών έξετάσεων βαθμοΰ προόδου κατά μήνα Φεβρουάριον καί άπό τοΰ μηνός έκείνου καί μέχρι τοΰ τελευταίου δεκαημένου τοΰ μηνός Μαΐου, είς τακτάς ήμέρας, διά συγκεντρώσεων ψηφισμάτων, άποχών έκ τών μαθημάτων, διαδηλώνουν τήν άναρχικήν των πρόθεσιν καί τήν άντίθεσίν των πρός τήν Κυβέρνησιν.*

*γ. **Πάντειος Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών 'Επιστημών,** κατά τάς ήμερομηνίας: 23/2, 1/3, 16/3, 27/3, 6/4, 10/4, 11/4, 12/4 κ.λπ.*

*δ. **'Ανωτάτη Σχολή Οίκονομικών καί 'Εμπορικών 'Επιστημών,** κατά τάς ήμερομηνίας: 1/3, 21/3, 4/4, 6/4, 9/4, 12/4 κ.λπ.*

*ε. **'Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή 'Αθηνών κατά τάς ήμερομηνίας 21/2, 22/2, 21/3, 23/3, 28/3, 29/3, 12/4, 13/4 κλπ.***

*στ. **'Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιώς:** Καί είς τόν χώρον τής Σχολής αύτής έλαβον χώραν, κάθ' όλον τό χρονικόν διάστημα τοΰ τετραμήνου, συγκεντρώσεις.*

*Άπασαι αί ώς άνω έκδηλώσεις έπέφεραν άναστάτωσιν είς τήν όμαλήν καί εύρυθμον λειτουργίαν τών Α.Ε.Ι., παρημπόδιζαν τήν προσέλευσιν τών όρθοφρονούντων φοιτητών είς τάς αίθουσας διδασκαλίας, άνέστειλαν τήν διεξαγωγήν τών μαθημάτων καί συνήθως, έξελίσσοντο είς πορείας καί συμπλοκάς μετά τών άντιφρονούντων φοιτητών καί τών 'Αστυνομικών όργάνων. Πολλάκις **ένεκλείοντο έντός τών αίθουσών έπιφέροντες καί ικανάς ύλικάς ζημίας. Οί φερόμενοι ώς άρχηγοί προήρχοντο άπ' όλας τάς παλαικομματικάς παρατάξεις, κατά πλειοψηφίαν, δέ, άνήκον είς τήν κομμουνιστικήν άριστεράν. Ούδέν άμιγώς φοιτητικόν αΐτημα προεβάλλετο.** 'Η κίνησις είχε συνθήματα καθαρώς πολιτικά, άντικυβερνητικά, μέ κατεύθυνσιν καί όργάνωσιν έξωφοιτητικήν.*

«ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ» ΕΓΓΡΑΦΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΤΑ «ΓΕΓΟΝΟΤΑ» ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥΣ

*ζ. **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.***

*Εΐς τό Πανεπιστήμιον τοΰτο έκινήθη **μόνο ή Πολυτεχνική Σχολή. 'Ενδεικτικώς άναφέρονται οί κάτωθι κινητοποιήσεις:***

***(1). Μετά τήν έξαγγελίαν ύπό τών κυβερνητικών παραγόντων περί προκηρύξεως φοιτητικών άρχαιρεσιών, έκδηλοΰται ή πρώτη άντίδρασις κατά τήν 21/4/72,** ύπό μορφήν ύπομνήματος, τών φοιτητών τής Νομικής, διαλαμβάνοντος περί συγκλήσεως γενικής συνελεύσεως.*

*(2). Τήν **29-10-72** συγκαλοΰνται Γεν. Συνελεύσεις τών φοιτητών άπασών τών σχολών πρός άνάδειξιν αίρετών Δ.Σ. Οί άντιφρονοΰντες καταγγέλουν ώς παρατύπους τάς άρχαιρεσίας καί ώς νόθον τό άποτέλεσμα, άπέχουν τούτων. Δημιουργοΰν μικροσυγκέντρωσιν καί πορείαν, ρίπτοντες τό σύνθημα «Δημοκρατία».*

*(3). Τήν 22/2/73, διακόσιοι περίπου σπουδασταί τοΰ Τμήματος 'Αρχιτεκτόνων τής Πολυτεχνικής Σχολής δημιουργοΰν άναταραχήν κατά τήν ώραν τοΰ μαθήματος καί έκδίδουν ψήφισμα. Τήν αύτήν ήμερομηνίαν, ή Φοιτητική Ένωσις 'Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΦΕΑΠΘ) – ήτις έλέγχεται ύπό τών όρθοφρονούντων φοιτητών – συγκροτεΐ παμφοιτητικήν συγκέντρωσιν, κατόπιν άδείας τών Πανεπιστημιακών άρχών, είς 'Αμφιθέατρον τής Πανεπιστημιουπόλεως. Κατά τήν συγκέντρωσιν έπιβάλλονται οί άντιφρονούντες ρίπτοντες τά συνθήματα: **«πουλημένοι», «κάτω οί χαφιέδες», «έξω οί φασίστες», «έξω ή άσφάλεια», «όχι στό στρατό», «Δημοκρατία», «πότε θά κάνη ξαστεριά», «έξω άπό τό ΝΑΤΟ», «δέν περνάει ό φασισμός»,** κ.ά., δημιουργεΐται κλΐμα άναρχισμοΰ καί έπακολουθοΰν συμπλοκαί μετά τών άντιφρονούντων φοιτητών οΐτινες κατισχύουν τών φωνασκούντων.*

*(4). Τήν **3/3/73** έκατόν πεντήκοντα φοιτηταί τής Φυσικομαθηματικής Σχολής διακόπτουν τό μάθημα διδασκαλίας καί άπέρχονται τής αίθούσης.*

*(5). Τήν **5/7/73** συγκεντροΰνται έκατόν πενήκοντα φοιτηταί τής Φυσικομαθηματικής Σχολής διακόπτουν τό μάθημα διδασκαλίας καί άπέρχονται τής αίθούσης.*

*(6). Τήν **14/3/73** άρχονται αί έξετάσεις τοΰ βαθμοΰ 'πρόοδου εΐς τήν Πολυτεχνικήν Σχολήν, διακόσιοι περίπου φοιτηταί συγκεντροΰνται κάθ' έκάστην πρό τών προπυλαίων τής Σχολής καί δ' άνεπιτρέπτων καί πρωτοφανών ένεργειών, άποτρέπουν τήν συμμετοχήν τών φοιτητών εΐς τάς άνω έξετάσεις.*

*η. **ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ.***

(1). 'Η φοιτητική άναταραχή διήρκησε τέσσαρας έβδομάδας άπό 26/2/73 μέχρι 23/3/73. 'Η συνεπεία αύτής άποχή έκ τών μαθημάτων διήρκησεν έπί 17 ήμέρας, λόγω τών ένδιαμέσων έορτασμών τών 'Απόκρεω καί τής 25ης Μαρτίου.

(2). Μετά τήν λήξιν τής άποχής ή άναταραχή δέν έκόπασεν. Έχομεν μικροσυγκεντρώσεις έντός τών αίθουσών, κάθ' άς έπιλέγονται έκπρόσωποι καί μεθοδεύονται ένέργειαι. Έπιμένουν εΐς έκλογήν έκ προσώπων διά νά ύπερφαλαγγίσουν τό νόμιμα Δ.Σ. τών Φοιτητικών Συλλόγων.

Εΐς τό Πανεπιστήμιον 'Ιωαννίνων δέν παρουσιάζεται έκδηλος ένέργεια άναρχικών καί κομμουνιστών φοιτητών. 'Η προσπάθειά των έκδηλοΰται εΐς συζητήσεις καί άποστολήν ύπομνημάτων. 'Η έπιτυχία ούτε όφείλεται εΐ τήν σθεναράν στάσιν τοΰ Πρυτάνεως καί Γ. Γραμματέως τοΰ Πανεπιστημίου.

*ι. **ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.***

(1). Κατά πλήρως έξηκριβωμένας πληροφορίας, ή άναταραχή ήρχισε νά συζητΰται καί νά ύπεισέρχεται καί εΐς τούς μαθητάς τής μέσης έκπαιδεύσεως ένίων Γυμνασίων των 'Αθηνών. Κατά τάς συζητήσεις, διεπιστώθη προθυμία έκ μέρους ικανοΰ άριθμοΰ μαθητών διά τήν άνάληψιν προσπαθείας άναταραχής έν τώ γυμνασιακώ χώρω διά συμμετοχής των εΐς τάς φοιτητικάς έκδηλώσεις καί άποχής έκ των μαθημάτων.

(2). Έπίσης, κατά διασταυρωμένας πληροφορίας εΐς τάς συγκροτηθείσας παρανόμους συγκεντρώσεις τών φοιτητών, συμμετέσχον καί ικανός άριθμός μαθητών καί μαθητριών.

(3). Κατά τόν έορτασμόν τής 21ης 'Απριλίου εΐς τήν 'Αρσάκειον Σχολήν, μετά τόν ύμνον τής 'Επαναστάσεως, ικανός άριθμός μαθητριών ήρχισε νά άδη τό άσμα «πότε θά κάνη ξαστεριά»... Εΐς τό 'Αμερικανικόν, όμοίως Κολλέγιον, ώς ήτο φυσικόν, παρετηρήθησαν παρεμφερεΐς τάσεις.

ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΟΙ ΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΚΟΚΚΙΝΟΜΠΛΕ ΘΥΣΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

«ΤΡΟΜΕΡΑ ΨΕΜΑΤΑ» ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ ΟΣΑ ΜΑΣ ΕΛΕΓΑΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ!

Ξεπερνώντας καί τούς πιθήκους σέ θράσος, ὀκτώ βουλευτές τῶν «μπλέ» - τῆς παρατάξεως δηλαδή, πού καθιέρωσε τόν «γιορτασμό τοῦ Πολυτεχνείου» - ὑπέβαλαν, πρίν πέντε χρόνια, στή Βουλή, ἐρώτηση, ζητώντας από τούς συνεταίρους τους στό κοροϊδιλίκι «πράσινους», νά τούς ποῦν «πόσοι καί ποιοί εἶναι οἱ νεκροί τοῦ Πολυτεχνείου». Φυσικά, δέν πῆραν ἀπάντηση καί τό θέμα «πνίγηκε», γιατί «δεξιοί καί ἀριστεροί», κατάλαβαν πώς ἡ ἀλήθεια πάνω σ' αὐτό θά τούς ἔκαιγε ὅλους, μιά καί θά γκρέμιζε τό μύθο πού τόσο τούς ἐξυπηρέτησε τόσα χρόνια. Γιά τήν ἱστορία σημειώνουμε πώς τήν «ἐρώτηση» τήν κατάθεσαν οἱ «ἐξυπνοι» Ν. Κλεῖτος, Α. Κονταξῆς, Γ. Μανίκας, Α. Μπάλκος, Γ. Σούρλας, Δ. Φράγκου, Δ. Χατζηδημητρίου καί Π. Χατζηνικολάου πού πῆραν μιά πολύ «πληρωμένη» ἀπάντηση ἀπό τόν τότε ὑπουργό Σκουλαρίκη, πού τούς εἶπε: «Τιμοῦμε, αὐτούς πού τιμοῦσε τό κόμμα σας, ὅταν ἦταν κυβέρνηση»! Ἄγριο πρασινοκοκκινομπλέ δούλεμα.

Ὅπως πολλές φορές ἔχει γράψει ὁ «Στόχος» - πού νοιάζεται μόνο γιά τό Ἔθνος καί τήν Ἀλήθεια καί δέν τόν ἐνδιαφέρουν οἱ Καραμανλῆδες, Παπανδρέηδες, Παπαδόπουλοι, Μητσοτάκηδες, Φλωράκηδες, Ἰωαννίδηδες καί ὁποιοι ἄλλοι - τό «παραμύθι» τό στερέωσαν ὁ Καραμανλῆς καί, μέ κατεύθυνση δική του, οἱ φιλικές του ἐφημερίδες. Στόχος τους ἦταν νά ἀποπροσανατολίσουν τόν εἰρωνικά ἀποκαλούμενον «κυρίαρχο» λαό ἀπό τά καυτά του προβλήματα καί νά σέρνουν τά παιδάκια μας, σάν ἀγέλη βοδιῶν, νά «προσκυνήσουν» ὅπως ἔλεγαν οἱ κραυγαλέοι τίτλοι τῶν ἐφημερίδων πού συναγωνίζονταν ἡ μιά τήν ἄλλη στά ψέματα.

Στά πλαίσια αὐτά, ὅλοι οἱ Καραμανλικοί ὑπουργοί, βουλευτές, πολιτευτές κλπ. κλπ., τό θεωροῦσαν «ὑποχρέωσή» τους νά «περάσουν νά καταθέσουν ἕνα λουλούδι στούς νεκρούς» μέ τήν ἐλπίδα, βέβαια, πώς κάποια τηλεόραση «θά τούς πιάση» καί κάποια ἐφημερίδα θά θάλη τήν φωτογραφία τους. Τήν πρώτη ἐκπομπή γιά τό «Πολυτεχνεῖο» μάλιστα, (στίς 17-11-74), τήν παρουσίασε ὁ τότε ἀναπληρωτής Γενικός Διευθυντής τῆς ΕΡΤ, «υἱός τοῦ μπαμπάκα» του, Στεφανάκης, ὁ ὁποῖος «πλαστογράφησε» τά πάντα γιά νά δημιουργήση τό κλῖμα πού τώρα καταδικάζει ἡ παράταξή του!

Προχωρώντας ἀκόμα παραπέρα, ὁ φαῦλος Καραμανλῆς - θέλοντας νά φανῆ «ἐθνικός ἡγέτης» γιά νά περάση στήν Προεδρία τῆς Δημοκρατίας - ἔκανε κάτι θλιβερό καί πρωτοφανές στά παγκόσμια χρονικά: Ἔβαλε τόν φαυλεπίφαυλο Πρόεδρο τῆς Βουλῆς Παπασπύρου (τόν περιβόητο Παλάντζα, πού πέθανε πρόσφατα), νά ὁδηγήση σάν μοσχάρια τό Σῶμα τῶν βουλευτῶν στόν «ἡρωαϊκό τόπο», ὅπου καί «ἔλυσε τή συνεδρίαση τῆς Βουλῆς»!

Γιά τήν γελοία ἐκείνη ἐκδήλωση, γράφτηκε σέ ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης:

«Μετά τίς ὁμιλίες (στή Βουλή) τηρήθηκε ἑνός λεπτοῦ σιγή καί ἀμέσως ὕστερα, ὥρα μία τό μεσημέρι, σχηματίστηκε ἡ πορεία μέ ἐπικεφαλῆς τό Προεδρεῖο. Διά τῶν ὁδῶν Ἀμαλίας-Πανεπιστημίου καί Πατησίων ἔφθασαν στό Πολυτεχνεῖο, ὅπου χιλιάδες λαοῦ ὑποδέχθηκαν μέ παρατεταμένα χειροκροτήματα τούς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Δ. Παπασπύρου, καταθέτοντας στεφάνι εἶπε καί τά ἑξῆς:

«Τόν Νοέμβρη τοῦ 1973 γράφτηκε τό ἔπος τοῦ Πολυτεχνείου πού ἔχει καταγραφεῖ στίς ἔνδοξες σελίδες τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Καί τή νύχτα τῆς τελευταίας ἡμέρας, εἴχαμε τίς ὧρες τῆς ντροπῆς καί τῆς καταισχύνης, ὅταν Ἕλληνες μέ στρατιωτικές στολές, ἐπάνω στά τάνκς παρεβίαζαν τό Πανεπιστημιακό ἄσυλο σπέρνοντας ταυτόχρονα τό θάνατο σέ πολλούς ἀγωνιστές πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ ἐκεῖ γιά νά ἐκδηλώσουν τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωσή τους πρός τήν Ἐλευθερία καί τήν Δημοκρατία. Ἦταν ἀπαράδεκτη ἐπιδρομή πού ἔγινε στό Ἀνώτατο αὐτό Ἐκπαιδευτικό Ἵδρυμα...».

Καί ὅλα τά παραπάνω - γιά ἀγωνιστές πού τούς σκότωσαν τά τάνκς κλπ. κλπ. - τήν ὥρα πού ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ πού ἦταν μέσα δηλώνουν πώς το τάνκ (ἕνα ἦταν!) μπῆκε κατόπιν συνεννοήσεως μεταξύ αὐτῶν καί τοῦ Στρατοῦ! Ὁ πολιτικαντισμός - πού δέν νοιάζεται γιά τό τί μπορεῖ νά ἀνατινάξη στόν ἀέρα - σέ ὅλο τό μεγαλεῖο του.

Δεῖγμα ἰσχυρό τοῦ χλευασμοῦ τῶν πάντων, ἀπό τούς πρασινοκοκκινομπλέ, εἶναι ἡ ἐπιστολή πού ἔστειλε, πέρσι, στόν Τύπο ὁ Ἰσαάκ Λαυρεντίδης, ὁ πρώην Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς. Λέει ὁ τρισαφιλότιμος:

«Ἡ κομματική καπηλεία ἐπροκάλεσε σύγχυσιν καί σκοπίμως ἐκαλλιέργησε τόν μύθον περί πολλῶν θυμάτων ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου, ἐνῶ ὅπως ἀπεδείχθη ἀπό ὑπευθύνους πηγάς καί ἐπίσημα στοιχεῖα, οὐδέν θύμα ὑπῆρξεν. Ψευδεῖς πηγαί τῆς ἀλήθειας, αἱ ὁποῖαι καταρρίπτουν τάς ψευδολογίας τοῦ ἐρυθροῦ χαλκείου, περί λουτροῦ αἵματος ἐντός τοῦ Πολυτεχνείου, εἶναι

α) Ἡ ἀναφορά τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε.Μ.Π. ὑπ. ἀριθμ. 33437/11-10-74 πρός τόν ἐπιληφθέντα, τότε, τῆς σχετικῆς Δικαστικῆς ἐρεύνης Εἰσαγγελέα κ. Τσεβᾶν, δι' ἧς ἀναφορᾶς βεβαιοῦται ὅτι οὔτε ἕνας νεκρός - καί μάλιστα σπουδαστής - ὑπῆρξεν εἰς τόν χῶρον τοῦ Πολυτεχνείου.

β) Ἡ ἀναφορά ὑπό ἡμερομηνίαν 22.10.1974 τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Τσεβᾶ πρός τόν τότε Προϊστάμενον τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν κ. Κ. Φαφούτην, διά τῆς ὁποίας βεβαιοῦται ὅτι ἐκ τῆς διενεργηθείσης ἐνδελεχοῦς ἐρεύνης, οὐδέν προέκυψεν πέραν τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς τῆς Συγκλήτου τοῦ Πολυτεχνείου, τό περιεχόμενον τῆς ὁποίας καί ἐπιβεβαιοῦται ὅτι, δηλαδή, οὐδέ εἷς νεκρός ὑπῆρξεν καί, μάλιστα σπουδαστής, ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου καί

γ) Ἐκ τοῦ Βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, κατόπιν παραπομπῆς πάντων τῶν σχετικῶν στοιχείων, πού ἀποφαίνεται ὁμοφώνως ὅτι οὐδείς ἐφονεύθη εἰς τόν χῶρον τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἐπί τέλους, εἶναι καιρός, πλέον, νά σταματήση ἡ διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας καί ἡ δηλητηρίασις τῆς κοινῆς γνώμης, ἰδία, δέ, τῆς σπουδαζούσης καί μαθητιώσης νεολαίας μέ τό ψεῦδος τῶν δῆθεν θυμάτων σπουδαστῶν ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου, καί ἄς γίνη συνείδησις εἰς τούς ἁρμοδίους τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων, ὅτι μέ ἀσύστολα ψεύδη δέν στηρίζονται, ἰδανικά».

Ποιό «ἐρυθρό χαλκεῖο» βρέ τιποτένιε πολιτικάντη - θά μᾶς βγάλουν καί «κομμουνιστές» στό τέλος, μέ αὐτά πού λέμε! - ἀφοῦ ἐσύ καί οἱ ὅμοιοί σου «μπλέ» (πού τρέχατε νά καταθέσετε στεφάνι στό Πολυτεχνεῖο) δημιουργήσατε ὅλο τό παραμύθι; Ξεχνᾶς πώς ΣΑΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ πῆρες μέρος στά καραγκιοζιλίκια τοῦ Παλάντζα, τότε πού ἤθελες τόν ψῆφο τῶν ἠλιθίων πού ἔτρεχαν κοντά σου; Τότε πού ὁ προστάτης ὁμοφυλοφίλων Βαρθιτσιώτης κατέθεσε στεφάνι ὡς ὑπουργός Παιδείας καί ὁ φέρων τό ὄνομα τοῦ Ἄγγελου Ἔβερτ, τωρινός δήμαρχος Ἀθηναίων χαρακτήριζε «προβάτορες» ὅλους τούς ἀστυνομικούς;

Καί μέ τίς τύχες τοῦ Ἔθνους παίζετε;

Η ΓΕΛΟΙΑ «ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ» ΤΩΝ «ΚΟΚΚΙΝΩΝ»

Ἀπό τού μεγάλους κάπηλους τοῦ «Πολυτεχνείου» εἶναι καί τά δύο παρακλάδια τῶν «κόκκινων» πού στέλνουν τά κοπάδια τῶν μοσχαριῶν τους νά «τιμήσουν» ἕνα γεγονός, πού, πέραν τοῦ ὅτι εἶναι παραμύθι, **τό εἶχαν** - τίς ἡμέρες πού «γινόταν» - **καταδικάσει κατά τόν κατηγορηματικότερο τρόπο.**

Συγκεκριμένα μέ τονινές δηλώσεις ἡγετῶν τους ἤ μέ δημοσιεύματα ἐντύπων τους - **πού τώρα τά ἔχουν ἐξαφανίσει - τάχθηκαν «κατά» τῶν ὅσων ἔγιναν στίς 17 Νοεμβρίου 1973,** γιατί δέν **τά θεωροῦσαν** «θυσία τῶν παιδιῶν» - ὅπως τά λένε τώρα - ἀλλά **«προβοκάτσια»!**

Ἔτσι ὁ **Μπάμπης Δρακόπουλος (ΚΚΕ ἐσ.)** εἶπε τά ἑξῆς, μόλις ἄρχισε νά μαζεύεται κόσμος στό ἄμοιρο Πολυτεχνεῖο:

«Ἡ ἐξέλιξη στόν τόπο μας ἔχει περιέλθει σε λεπτό σημεῖο. Παράλληλα μέ τό εὐρύτατο δημοκρατικό ἑνωτικό κίνημα πού ἀξιώνει την εἴσοδο στήν δημοκρατική ὁμαλότητα, σκοτεινές δυνάμεις ἐργάζονται γιά νά φράξουν τό δρόμο πρός τήν κατεύθυνση αὐτή καί **ὀργανώνουν προκλήσεις γιά νά δικαιολογήσουν τήν ἐπιβολή στρατιωτικοῦ νόμου.** Οἱ φοιτητές ἐζήτησαν δημοκρατικές λύσεις στά σπουδαστικά αἰτήματα. Εἶναι ἀνάγκη νά περιφρουρηθῆ τό σπουδαστικό κίνημα ἀπ' τίς προκλήσεις».

Τό περιοδικό **«Πανσπουδαστική»** (τοῦ ΚΚΕ) στό τεῦχος «Γενάρη - Φλεβάρη '74» ἔγραφε τά ἑξῆς:

«Καταγγέλλουμε τήν **προσχεδιασμένη εἰσβολή** στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου τήν Τετάρτη 14/11, 350 ὀργανωμένων πρακτόρων τῆς ΚΥΠ σύμφωνα μέ τό προβοκατορικό σχέδιο Ρουφογάλη - Καραγιαννόπουλου, μέ βάση τίς ἐντολές τοῦ παραμερισμένου τώρα τέως πρωτοδικτάτορα Παπαδόπουλου καί τῆς CIA **μέ σκοπό νά προβάλουν μέ κάθε μέσο τραμπουκισμοῦ καί προβοκάτσιας γελοῖα καί ἀναρχικά συνθήματα πού δέν ἐκφράζανε τήν στιγμή καί τίς συγκεκριμένες δυνάμεις.**

ΟΥΤΕ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΝΕΚΡΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΤΕ ΚΑΙ

Τήν ὥρα πού γράφονται τά παρακάτω, δέν ξέρουμε τί ἀκριβῶς θά γίνη στό «πανηγύρι» τῆς Τετάρτης καί τῆς Πέμπτης - «θά ἔχει πλάκα» νά πάνε νά καταθέσουν οἱ πρασινοκοκκινομπλέ ξεχαρβαλωμένοι στεφάνια - ἀλλά, ὁπωσδήποτε, θά τρέξουν οἱ χαζόχαζοι μέ τά πανώ καί τά λουλουδάκια, νά ἐκτελέσουν τίς ἐντολές αὐτῶν πού τούς θέλουν προσκυνητές «ἐκείνων πού ἔπεσαν ἐκεῖ». Μέ τήν προοπτική «νά τούς πιάση ἡ τηλεόραση», ὅλοι οἱ ἀργόσχολοι ἑτοίμασαν τά κουστουμάκια τους καί ἔσπευσαν νά δουλέψουν τά κορόιδα.

Γιά τούς περιβόητους «νεκρούς», ἡ ΤΩΡΙΝΗ Κυβέρνηση, ἔχει **ΕΠΙΣΗΜΟ ἔγγραφο ΔΙΚΟΥ ΤΗΣ** κορυφαίου λειτουργοῦ (ἀπό ἐκείνους, μάλιστα, οἱ ὁποῖοι «ἐπανῆλθαν» στήν ὑπηρεσία τους σάν «ἀντιστασιακοί»!) πού λέει ξεκάθαρα ὅτι **οὐδείς ἐφονεύθη ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου».**

Τό ἔγγραφο - φωτοτυπία τοῦ ὁποίου ἔχουμε στήν πρώτη σελίδα καί πού πρῶτος ὁ «Στόχος» τόφερε στό φῶς πρίν τέσσερα χρόνια - συντάχθηκε **τόν Φεβρουάριο τοῦ 1982,** ὕστερα ἀπό ἐντολή τοῦ τότε ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως Σκουλαρίκη, πού ζητοῦσε νά μάθη ποιούς νεκρούς «ἔφαγαν» οἱ προηγούμενοι.

Συντάκτης τοῦ ἐγγράφου - πού ἔχει ἡμερομηνία **8 Φεβρουαρίου 1982** - εἶναι ὁ «ἐπανελθών» «ἀντιστασιακός» ὑπαρχηγός (τότε) τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων **Γεώργιος Σαμπάνης,** ὁ ὁποῖος «ἐπισύναψε» σ' αὐτό τήν κατάσταση «φονευθέντων εἰς τούς πέριξ τοῦ Πολυτεχνείου χώρους, κατά τα γεγονότα τῆς 17-11-1973» στήν ὁποία περιλαμβάνονται **ΔΩΔΕΚΑ** νεκροί, ὅσοι καί πραγματικά ἦσαν!

Στό ἔγγραφο, συγκεκιμένα σημειώνεται κατά λέξη πώς **«οὐδείς ἐφονεύθη ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου. Εἰς τούς πέριξ ὅμως, τοῦ Πολυτεχνείου χώρους, φέρονται ὅτι ἐφονεύθησαν δώδεκα ἄτομα».**

Οἱ σκοτωμένοι - ὅπως τούς παρουσιάζει ὁ Σαμπάνης - εἶναι: 1) **Engeland Toril Margete,** 22 χρονῶν, 2) **Δημ. Θεοδώρου,** 51 χρονῶν, 3) **Alex Karakas Basri,** 42 χρονῶν, 4) **Μάρκος, Καραμάνης,** 23 χρονῶν, 5) **Διομ. Κομνηνός,** 17 χρονῶν, 6) **Νικ. Μαρκούλης,** 24 χρονῶν, 7) **Βασιλική Μπεκιάρη,** 17 χρονῶν, 8) **Μιχ. Μαυρογιάννης,** 19 χρονῶν, 9) **Γεώργ. Σαμούρης,** 23 χρονῶν, 10) **Ἀλεξ. Σπαρτίδης,** 16 χρονῶν, 11) **Βασ. Φαμέλιος** 26 χρονῶν καί 12) **Γεώργ. Γεριτσίδης,** 48 χρονῶν.

Ἀπό τούς παραπάνω, οἱ Ἐνζελάνυ Τόρικ, Ἄλεξ Καράκας, Μάρκος Καραμάνης, Ἀλεξ. Σπαρτίδης καί Βασ. Φαμέλος **σκοτῶθηκαν στίς ἐπιθέσεις πού ἔγιναν γιά νά καταβληθῆ τό κτίριο τοῦ ΟΤΕ (Πατησίων) καί τό ὑπουργεῖο Δημ. Τάξεως. Στό ὑπουργεῖο Δημ. Τάξεως μάλιστα** - ὅπως ἔχει γράψει πολλές φορές ὁ «Στόχος» - **σκοτώθηκε καί ὁ Διομ. Κομνηνός,** κάτι πού τό ἐπιβεβαίωσε καί ὁ δύστυχος πατέρας του, ὁ ὁποῖος, σέ γράμμα πού ἔστειλε στήν «Ἑστία» στίς 18/11/85, σημείωνε τά ἑξῆς:

«Ὁ Διομήδης Κομνηνός, πυροβολήθηκε ἐκ προθέσεως ἀπό ἄνδρα τῆς μικτῆς φρουρᾶς τοῦ ὑπουργείου Δημ. Τάξεως, μέ εὐθεία βολή στήν καρδιά ἐξ ἀποστάσεως 6-8 μ.».

Χτυπήθηκε, δηλαδή **στήν εἴσοδο τοῦ Ὑπουργείου,** τό ὁποῖο φυσικά, δέν εἶναι μέσα στό Πολυτεχνεῖο!

Ἀπό τούς ὑπόλοιπους οἱ Δημ. Θεοδώρου (Ἀνακρέοντος 2 **Ζωγράφου**) καί Βασ. Μπεκιάρης (Μεταγένους 8 - **Ν. Κόσμος),** σκοτώθηκαν ἀπό **«ἀδέσποτες»** σφαῖρες **στίς ταράτσες τῶν σπιτιῶν τους,** πού ἀνέθηκαν «γιά νά δοῦν τά τάνκς», ἐνῶ ὁ Γεώργ. Γεριτσίδης σκοτώθηκε στά **Ν. Λιόσια** κι αὐτός ἀπό **«ἀδέσποτη»,** που τόν θρῆκε μέσα στό αὐτοκίνητό του.

Ἀπό «ἀδέσποτες» ἔχασαν, ἀκόμα, τή ζωή τους οἱ Νικ. Μαρκούλης **(Πλ. Βάθης),** Γεώργ. Σαμούρης **(Ἐξάρχεια)** καί Μιχ. Μαυρογιάννης τρεῖς μέρες μετά τα γεγονότα (στίς 21-11-73 δηλαδή), -το κατηγορητήριο που παρέπεμψε δια τον τελευταίο- που χτυπήθηκε από σφαίρα τούς «ὑπεύθυνους» νά δικαστοῦν - γράφει πώς σκοτώθηκε στήν ὁδό **Καλλιδρομίου** καί ὁ Σαμπάνης γράφει ὅτι σκοτώθηκε στήν ὁδό **Καρνεάδου** ἀλλά κανένας δέν εἶπε γιά τό Πολυτεχνεῖο!

Τό πλέον σημαντικό τῆς «Ἐκθέσεως Σαμπάνη» εἶναι ὅτι ἀποκαθιστᾶ τήν ἱστορία στίς πραγματικές της διαστάσεις, γιατί τό παραπεμπτικό βούλευμα γιά τήν ὑπόθεση καί ἡ καταδικαστική ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου θῆκαν τό 1975 - καί στηρίχθηκαν σέ «στοιχεῖα» μιᾶς ἐποχῆς κατά τήν ὁποία ὁ κάθε παραμυθᾶς ἤ κομπιναδόρος «ἀντιστασιακός» ἔλεγε ὅ,τι ἤθελε γιά «νά φανῆ» - ἐνῶ ἡ ἔκθεση τοῦ «ἀντιστασιακοῦ» (καί ἔχει σημασία αὐτό), Ὑπαρχηγοῦ γράφτηκε τό 1982, μετά ἀπό ἔλεγχο χρόνων καί χρόνων καί ὕστερα ἀπό τό ξεκαθάρισμα καταστάσεων.

Ἔτσι, ὁ «ἀντιστασιακός» κατεβάζει σέ δώδεκα μόνο τούς 23 νεκρούς πού «ἔβγαλαν» φοβισμένοι ἀπό τόν ὄχλο δικαστές, οἱ ὁποῖοι δέχτηκαν σάν «θύματα» δύο νεαρούς, π.χ., πού, ὅπως εἰπώθηκε, βρέθηκαν νεκροί στό **Μοναστηράκι** καί τήν **Λεωφ. Ἀλεξάνδρας,** χωρίς νά ξέρη κανείς τά ὀνόματά τους - σάν νά μήν εἶχαν γονεῖς καί συγγενεῖς νά τούς ἀναζητήσουν τόσα χρόνια τώρα.

Τό περιβόητο «Πόρισμα Τσεθᾶ», - κάτω ἀπό τήν πίεση καί τό «σκηνικό» τῆς ἐποχῆς, καθώς καί τήν θέληση τοῦ Συντάκτη του νά φανῆ καί λίγο «ἀντιστασιακούλης» - ἀναφέρει δεκαπέντε νεκρούς.

Ὁ Τσεθᾶς - πού τονίζει, κατά λέξη, πώς «οὐδείς ἀπολύτως ἐφονεύθη ἐκ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου κατά τό ἀνωτέρω αἱματηρόν τριήμερον (ὁράτε ὑπ' ἀριθμ. 33437/11-10-1984 ἔγγραφον τῆς Συγκλήτου πρός ἡμᾶς)», λέει γιά τούς νεκρούς:

Α) ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ:

1) **Διομήδης Ἰωάννου Κομνηνός,** ἐτῶν 17, μαθητής. Ἐφονεύθη **ἔξωθι τοῦ Πολυτεχνείου** περί ὥραν 22.15΄ τῆς 16.11.73.

ΜΠΑΓΙΑΤΙΚΟΙ ΕΤΕΡΟΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

Ἀποκαλυπτήρια τῆς μεγάλης ἀπάτης μέ τούς μπαγιάτικους «νεκρούς». Κακόμοιρε πρασινοκοκκινομπλετισμέ, τί κάνεις γιά νά κρατηθῆς...

Ἐπειδή ὅλο τό «παραμύθι» στηρίζεται **«στά κακόμοιρα τά παιδάκια πού τά πάτησε τό τάνκ»** καί ἐπειδή δέν βρέθηκαν φοιτητές νεκροί – παρ' ὅλο πού ὁ φαιδρός Γ. Μαγκάκης εἶχε ἐξαγγείλει (ὡς Ὑπουργός Δημ. Ἔργων) καί **εἰδικές συντάξεις γιά τούς γονεῖς τῶν σκοτωμένων ἀλλά δέν βρέθηκε ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ νά πάρη** – οἱ πρασινοκοκκινομπλέ «ἀτσίδες» καί λωποδύτες τῆς ἱστορίας, ἐφεύραν τούς ἑτεροχρονισμένους νεκρούς!

Ἔτσι πρίν τρία χρόνια ὕψωσαν στό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου μιά «στήλη», στήν ὁποία ἔγραψαν πώς εἶναι ἀφιερωμένη στούς **«φοιτητές τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου πού ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τά ἰδανικά τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης 1941-1944»** χωρίς, νά λένε, ὅμως, ΠΟΤΕ «ἔδωσαν τή ζωή τους» κάτι πού, σκόπιμα ἀφήνεται κενό, γιά νά φαίνεται πώς αὐτοί «ἔπεσαν» τό Νοέμβριο τοῦ 1973!

Τά ἀποκαλυπτήρια τῆς στήλης – ἀπάτη τά ἔκανε ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός (!) καί αὐτό δείχνει τήν «ἠθική» καί τό «ποιόν» ὅλων αὐτῶν πού γκρεμίζουν τά πάντα, προκειμένου νά συντηρήσουν ἕνα ψέμα πού τούς βοηθάει στό νά κρατᾶνε κοιμισμένο τόν εἰρωνικά ἀποκαλούμενο «κυρίαρχο» Λαό, ὁ ὁποῖος «δέν καταλαβαίνει ποῦ πᾶνε τά τέσσερα»!

Ἡ ἔλλειψη... πτωμάτων, ὅμως, ἔχει ἀνησυχήσει καί πολλούς ἄλλους, πού, τρομοκρατημένοι, δέν ξέρουν πῶς νά καλύψουν τό... μικρό αὐτό κενό. Πρόπερσι, π.χ. τά ἀποκαλυπτικά δημοσιεύματα τοῦ «Στόχου» ἐνόχλησαν πολλούς καί διαφόρους, οἱ ὁποῖοι ἀντέδρασαν ποικιλοτρόπως καί τόν κατηγόρησαν πώς ἔλεγε ψέματα, γιά τό ὅτι δέν ὑπάρχουν νεκροί.

Μιά ἀπό τίς ἐφημερίδες, ὅμως, πού ἔγραψαν κατά τοῦ «Στόχου», τήν ἄλλη κιόλας, μέρα τῆς ἐπιθέσεως, κάτω ἀπό τόν ὁλοσέλιδο τίτλο: **Δώδεκα χρόνια ἀπό τήν ἡρωϊκή ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου,** εἶχε θέμα μέ τίτλο: **«Ἔτσι σκότωσαν τό παιδί μου»,** στό ὁποῖο ἀναφέρονταν περιπτώσεις θανάτων – κυρίως αὐτοκτονιῶν ἤ ἀτυχημάτων – πού συνέθησαν σέ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος τό **Πάσχα τοῦ '73,** τόν **Μάρτιο τοῦ '73,** τόν **Ὀκτώβριο τοῦ '74 (!)** καί τό **1965!!** οὔτε ἕναν τοῦ «Πολυτεχνείου».

Οἱ φουκαράδες εἶχαν ξεχάσει πώς ὁ «Στόχος» λέει ΜΟΝΟ τήν ἀλήθεια.

ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

2) **Βασίλειος Παναγιώτου Φαμέλος,** ἐτῶν 26. Ἐφονεύθη **ἐγγύς τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως,** περί ὥραν 23.30 τῆς 16.11.73, βληθείς προφανῶς, ὑπό τινός τῶν ἐκ τοῦ ὑπουργείου πυροβολούντων.

3) **TORIL MARGETHE ENGELEN,** σπουδάστρια Νορβηγίς. Ἐφονεύθη εἰς τήν **πλατείαν Αἰγύπτου,** περί ὥραν 23.30΄ τῆς 16.11.1973 παρ' ἀγνώστου δράστου.

4) **Γεώργιος Ἀνδρέου Σαμούρης,** σπουδαστής, ἐτῶν 22. Ἐφονεύθη ὑπ' ἀγνώστου **εἰς ἄγνωστον σημεῖον** ἐξ' ἐπαφῆς, περί τό μεσονύκτιον τῆς 16.11.1973 καί τό πτῶμα του μετεφέρθη καί ἀπερρίφθη εἰς τήν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν **Καλλιδρομίου καί Ζωσιμαδῶν.**

5. **Ἀλέξανδρος Εὐστρατίου, Σπαρτίδης,** ἐτῶν 16, μαθητής. Ἐφονεύθη ἐπί τῆς ὁδοῦ **Κότσικα (παρόδου Πατησίων)** τήν 10.30΄ ὥραν τῆς 17.11.1973, βληθεῖς ὑπό στρατιωτικῶν **ἐκ τοῦ κτιρίου τοῦ ΟΤΕ.**

6) **Μάρκος Δημητρίου Καραμάνης,** ἐτῶν 23. Ἐφονεύθη εὑρισκόμενος εἰς τήν ἐπί τῆς ὁδοῦ **Πατησίων καί Αἰγύπτου 1** πολυκατοικίαν τήν 10.30΄ ὥραν τῆς 17.11.1973, βληθείς ἐκ διερχομένου ἅρματος μάχης.

7) **Alexander Κατάκας,** ἐτῶν 43, ἐφονεύθη ὑπ' ἀγνώστων εἰς τήν **Πλατεία Αἰγύπτου.**

8) **Δημήτριος Θεοφ. Θεοδώρου,** ἐτῶν 6. Ἐφονεύθη ἐπί τῆς ὁδοῦ **Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας - Ζωγράφου** περί ὥραν 13.30΄ τῆς 17.11.1973, βληθείς ὑπό στρατιώτου, εὑρισκομένου ἔμπροσθεν τοῦ Ναοῦ **Ἁγίου Θεράποντος.**

9) **Βασιλική Φωτίου Μπεκιάρη,** ἐτῶν 17. Ἐφονεύθη εὑρισκομένη εἰς τήν ταράτσαν τῆς ἐπί τῆς ὁδοῦ **Μεταγένους 8 - Νέος Κόσμος** οἰκία της περί ὥραν 12.30΄ τῆς 17.11.1973, δεχθεῖσα εἰς τήν κεφαλήν της βλῆμα ἀδέσποτον ἅρματος.

10) **Γεώργιος Ἀλεξάνδρου Γεριτσίδης,** ἐτῶν 48, ἐφοριακός ὑπάλληλος. Ἐφονεύθη εὑρισκόμενος ἐν **Ν. Λιοσίοις** πρός ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας περί ὥραν 12.15΄ τῆς 17.11.1973, δεχθείς ὁμοίως βλῆμα ἀδέσποτον ἅρματος μάχης εἰς τήν κεφαλήν.

11) **Νικόλαος Πέτρου Μαρκούλης,** ἐτῶν 25. Ἐφονεύθη παρά τήν **πλατεῖαν Βάθης,** περί ὥραν 01.00΄ τῆς 17.11.1973, βληθείς ἐκ διερχομένου ἅρματος μάχης.

12) **Στυλιανός Ἀγαμ. Καραγεώργης,** ἐτῶν 19, ἐργάτης. Ἐτραυματίσθη θανασίμως ἐπί τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἔμπροσθεν τοῦ κινηματογράφου **«ΕΛΛΗΝΙΣ»,** περί ὥραν 10.00΄ τῆς 17.11.1973, βληθείς ἐκ διερχομένου ἅρματος καί ἀπεβίωσεν εἰς τό ΚΑΤ, τήν 30.11.1973.

13) **Ἀνδρέας Στεργίου Κοῦμπος,** ἐτῶν 63. Ἐτραυματίσθη σοβαρῶς διερχόμενος τήν **ὁδόν Καποδιστρίου** περί ὥραν 11.00΄ τῆς 18.11.1973, βληθείς διά περιστρόφου εἰς τήν κεφαλήν.

14) **Μιχ. Μαυρογιάννης,** ἐτῶν 19, ἐφονεύθη εἰς τήν ὁδόν **Κορνεάδου.**

15) **Κυριάκος Δημητρίου Παντελάκης,** ἐτῶν 45 δικηγόρος. Ἐτραυματίσθη, σοβαρῶς ἐπί τῆς ὁδοῦ **Γλάδστωνος** περί ὥραν 12.40΄ τῆς 18.11.1973, βληθείς ἐκ διερχομένου ἐπί τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἅρματος καί ἀπεβίωσεν τήν 18.11.1973. (Οἱ «παραπανήσιοι», δηλαδή - πέρα ἀπό τήν Ἔκθεση Σαμπάνη - εἶναι οἱ Στυλιανός Καραγεώργης (12), Ἀνδρέας Κοῦμπος (13) καί Κυριάκος Παντελάκης (15).

Β) ΝΕΚΡΟΙ ΠΛΗΡΩΣ ΒΕΒΑΙΩΘΕΝΤΕΣ:

1) **Σπῦρος Κοντομάρης,** δικηγόρος. Ἀπεβίωσεν τάς ἀπογευματινάς ὥρας τῆς **16.11.1973,** εὑρισκόμενος ἐπί τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Σταύρου, **συνεπεία θανατηφόρου ἐπενεργείας τῶν ριπτομένων ὑπό τῆς Ἀστυνομίας ἀερίων.**

2) **Αἰκατερίνη Ἀργυροπούλου,** ἐτῶν 75. Ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ἐνῶ εὑρίσκετο εἰς τήν ἐν **Ἁγ. Ἀναργύροις** οἰκίαν της περί τήν 11.00΄ τῆς 17.11.1973, δεχθεῖσα ἀδέσποτον βλῆμα ἅρματος καί **ἀπεβίωσεν κατά μῆνα Μάιο 1974** καί

3) **Δημήτριος Παπαϊωάννου,** ἐτῶν 60, ἰδιωτικός ὑπάλληλος. Ἀπεβίωσεν τήν μεσημβρίαν τῆς 17.11.1973 **«ἐκ προσφάτου ἐμφράγματος τοῦ μυοκαρδίου»,** κατά τήν ἰατροδικαστικήν ἔκθεσιν, σοβαρῶς, ὅμως, ὑπό τῆς συζύγου του ἀμφισβιτουμένης καί ὑποστηριζομένης ὅτι ὁ σύζυγός της ἀπεβίωσεν εἴτε βληθείς δι' ὅπλου, εἴτε ὑποστάς συγκοπήν ἐκ τῶν ριπτομένων ἀερίων, καταθεσάσης δέ ὅτι μόνον εἰς τό Νεκροταφεῖον τῆς ἐπετράπη νά πλησιάσῃ ἁπλῶς καί νά ἀτενίσῃ τό πρόσωπον τοῦ νεκροῦ συζύγου της.

Γ) ΝΕΚΡΟΙ ΒΑΣΙΜΩΣ ΠΡΟΚΥΠΤΟΝΤΕΣ:

1) Ὁ ἰατρός - χειροῦργος Γεώργιος Γρηγοριάδης, μετά λόγου γνώσεως καταθέτει ὅτι ὁ ἴδιος προσωπικῶς ἀντελήφθη καί διεπίστωσεν ἰατρικῶς τόν θάνατον (2) δύο ἀγνώστων νέων, πληγέντων: Τοῦ μέν ἑνός εἰς τήν πλατεῖαν Βικτωρίας περί ὥραν 11.00΄ τῆς 17.11.1973 διά βλήματος περιστρόφου ὑπό Ἀνθυπασπιστοῦ Χωροφυλακῆς ριφθέντος, τοῦ δέ ἑτέρου εἰς τήν ὁδόν Γ΄ Σεπτεμβρίου περί ὥραν 12.00΄ τῆς 18.11.1973 διά βλήματος διερχομένου ἅρματος.

2) Ἡ μάρτυς Παγ. Παπακυριακοῦ καταθέτει περί θανάτου τραυματισμοῦ μικρᾶς κορασίδος, ἡλικίας 9 περίπου ἐτῶν εἰς τήν γωνίαν τῶν ὁδῶν Πατησίων καί Κλωναρίδου περί ὥραν 14.00΄ τῆς 17.11.1973 ἐκ βλημάτων διερχομένου ἅρματος ἐξ ὧν καί ἡ ἰδία ἐτραυματίσθη βαρύτατα.

3) Ὁ φοιτητής Λεωνίδας Ἀνωμερίτης, καταθέτει περί θανασίμου τραύματος νεαρᾶς μαθητρίας, ἐντός τοῦ χώρου τοῦ Πολυτεχνείου εὑρισκομένης, περί ὥραν 11.45΄ τῆς 16.11.1973 διά βλήματος ριχθέντος ἐκ τοῦ ἐκτός τοῦ Πολυτεχνείου χώρου.

4) Ὁ φαρμακοποιός Ἀλέξανδρος Παναγόπουλος καταθέτει ὅτι, ὅτε πρό τοῦ μεσονυκτίου τῆς Παρασκευῆς 16.11.1973, ἐπεσκέφθη μετά τῆς συζύγου του τό Πολυτεχνεῖον πρός παροχήν ὑπηρεσιῶν εἰς τούς τραυματίας καί εἰσῆλθεν εἰς τό αὐτόθι ὑπάρχον πρόχειρον ἰατρεῖον ἰδίοις ὄμμασιν ἀντελήφθη τήν ὕπαρξιν (3) τριῶν νεκρῶν καί μιᾶς γυναικός θανασίμως τρυυματισθείσης, τά τραύματα τῶν ὁποίων σαφῶς περιγράφει.

Προσθέτει δέ ὅτι ἐκ μελῶν τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς φοιτητῶν ἔλαβε τήν πληροφορίαν **ὅτι εἶχαν καί ὀκτώ (8) εἰσέτι νεκρούς, τά πτώματα τῶν ὁποίων** εἶχαν τοποθετηθεῖ καί ἐφυλάσσοντο εἰς παρακείμενον χῶρον ἵνα μή ὑποπέσουν εἰς τήν ἀντίληψιν τῶν σπουδαστῶν καί προκληθῇ πανικός.

5) Περί τῶν ἀνωτέρω νεκρῶν σαφῶς καταθέτουν καί σπουδασταί, μέλη τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ ὁποῖοι ἕκαστος τῶν νεκρῶν συναδέλφων των ἔφερεν. Καί ναί μέν ὁ εἷς τῶν ἀνωτέρω μαρτύρων καταθέτει καί **περί εἴκοσι δύο (22) πτωμάτων, ἅτινα ὁ ἴδιος οὗτος προσωπικῶς ἀντελήφθη,** περιστατικόν ὅπερ δέν ἐπεβεβαιώθη, πλήν σοβαραί διά τήν ἀλήθειαν τῶν κατατιθεμένων προκύπτουν ἐνδείξεις ἐκ τῆς προεκτεθείσης καταθέσεως Ἀλεξ. Παναγοπούλου, ὅστις καί ἀναφέρει ὅτι ἀντελήφθη θάλαμον ὑπό τοῦ περιβόητου Πίμπα - πράκτορος τῆς ΚΥΠ φρουρούμενον, εἰς ὅν ὑπῆρχον **ἄνθρωποι δῆθεν κοιμώμενοι, ὧν ὅμως, ἡ στάσις καί ὅλη ἐμφραισις εἰς πολλάς τόν ἀνωτέρω μάρτυρα ἐνέβαλεν ὑποψίας.**

Φυσικά, τά παραμύθια πού ὑπάρχουν στό τρίτο μέρος τοῦ «πορίσματος», δείχνουν καί τό κλίμα μέσα στό ὁποῖο γιγαντώθηκε ἕνα μεγάλο παραμύθι, πού βασανίζει ἀκόμα τόν τόπο.

ΨΕΥΤΕΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

Στό χορό τοῦ ψεύδους καί τῆς ἐξαπατήσεως τοῦ Λαοῦ - πού ἄρχισαν καί θέριεψαν οἱ πρασινοκοκκινομπλέ πολιτικάντηδες - μπῆκαν καί ὅλοι οἱ γλεῖφτες καί σαχλοί τοῦ τόπου πού θέλουν νά φανοῦν ὑπερδημοκράτες, ὑπεραγωνιστές κλπ. κλπ.

Στά πλαίσια αὐτά, μέ πρωτοφανῆ θρασύτητα ἡ ἡγεσία τῆς «Ὁμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἑλλάδος» ἐξαπάτησε - πρίν τέσσερα χρόνια - τούς ἐκπαιδευτικούς ὁλόκληρης τῆς χώρας, παρουσιάζοντας, σάν πραγματικό, φανταστικό ἀριθμό «θυμάτων τοῦ Πολυτεχνείου»!

Προσβάλλοντας θάνευσα τήν ἀλήθεια καί τήν ἱστορία οἱ κύριοι καθηγητές αὐτοί - στούς ὁποίους ἐμπιστευόμαστε τά παιδιά μας γιά νά τά διδάξουν ἦθος καί ἀρετή! - παρουσίασαν, ξετσίπωτα, στό ἐπίσημο περιοδικό τους, ἕναν πίνακα μέ πενῆντα ἑπτά (!!!) ὀνόματα, πού, κατά τούς ἀπατεῶνες αὐτούς, εἶναι οἱ «νεκροί τοῦ Πολυτεχνείου»! Πενῆντα ἑπτά «νεκρούς» οἱ ἀσύστολοι ψεῦτες, τή στιγμή πού τό ἐπίσημο κράτος - μετά ἀπό ἀνακρίσεις χρόνων καί χρόνων - ἔχει συγκεκριμενοποιήσει τόν ἀριθμό τῶν θυμάτων τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καί ἔχει ἀποφανθεῖ πώς ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ.

Ἐνδεικτικό τοῦ πῶς σκέπτονται καί πράττουν οἱ διαβολεῖς, ἐτοῦτοι, - πού, φυσικά, δέν ἔχουν καί κουκούτσι μυαλό - εἶναι τό ὅτι ἀπό τόν μακροσκελέστατο πίνακα (πού μέ τόση μελοδραματικότητα, παρουσίασαν) ΛΕΙΠΟΥΝ, τά ὀνόματα ΕΠΤΑ πραγματικῶν νεκρῶν!

Οἱ ἀνεγκέφαλοι πλαστογράφοι καί ὁδηγοί τῶν παιδιῶν μας, δηλαδή, δέν εἶχαν κἄν τήν ἐφυΐα νά βάλουν, στόν κατάλογό τους ἐκείνους, τουλάχιστον, πού διαπιστωμένα, σκοτώθηκαν ἐκεῖνες τίς ἡμέρες καί ἐνῶ ἀναφέρονται ἀόριστα σέ «Ἀντάρογλου» καί «Ἰωάννου» καί ἄλλα κατασκευασμένα ὀνόματα, δέν γράφουν τούς Βασ. Φαμέλο, Ἀλ. Παπαθανασίου, Σπ. Κοντομάρη, Σ. Μιχαήλ, Εὐστ. Κοινινιάτη, Ἀνδρ. Κοῦμπο καί Αἰκατ. Ἀργυροπούλου, πού τό Δικαστήριο τούς θεωρεί νεκρούς, παρ' ὅλο βέβαια, πού στόν ἀπόρρητο πίνακα τῶν νεκρῶν τοῦ Ὑπαρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τόν ὁποῖον ὁ «Στόχος» ἀποκάλυψε, δέν ἀναγράφονται.

Φυσικά, ἄν λειτουργοῦσαν νόμοι κλπ. κάποιος ἁρμόδιος θά μήνυε τούς κυρίους αὐτούς πού γράφουν στά παλιά τους τά παπούτσια τίς δικαστικές ἀποφάσεις καί «σπέρνουν», ἔτσι, ψεύτικες εἰδήσεις πού ἀνησυχοῦν τόν κόσμο.

Ἀλλά αὐτά εἶναι... λεπτομέρειες, γιά ἕνα κράτος πού ὁ πρασινοκοκκινομπλετισμός ἔχει διαλύσει τά πάντα.

ΣΤΑ 300 ΜΕΤΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΗΤΑΝ Ο ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΟΣ ΝΕΚΡΟΣ «ΤΟΥ»!

Τον Νέο Κόσμο του Ζωγράφου, τα Λιόσια και τις αλλες περιοχες «δεν τις πιανει» ο χαρτης.

ΛΑΛΙΩΤΗΣ: ΣΤΕΙΛΕ ΤΟ TANK ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΑ ΜΟΥ

Ὁ Λαλιώτης ἦταν ἐκεῖνος πού, μέ «ντουντούκα», ζήτησε νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν Πύλη τοῦ Πολυτεχνείου, οἱ φοιτητές, τήν ὥρα πού θά' μπαινε τό τάνκ, ὅπως εἶχε ἀποφασιστεῖ νά γίνη ὕστερα ἀπό διαπραγματεύσεις Στρατοῦ-Καταληψιῶν.

Στήν «Πύλη», φυσικά, δέν ὑπῆρξε κανείς νεκρός ἤ τραυματίας - ὅπως φέρεται γιά νά γίνη σύμβολο. Ἔχει ὅλα τά χαρακτηριστικά ἑνός συμβόλου. Παρ' ὅλα ταῦτα, ὅμως, **εἰς τήν πύλην δέν ὑπῆρξε οὐδείς νεκρός, ὅπως καί σ' ὁλόκληρο τό χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου,** πέραν τοῦ τραυματισμοῦ τῆς Ρηγοπούλου ὁ ὁποῖος εἶναι καί γνωστός. Ὁ τραυματισμός αὐτός ἔγινε ἐξ ἀμελείας καί δέν ἦταν δυνατόν νά προβλεφθῆ. Ἡ Ρηγοπούλου ἔπεσε σέ μιά ἀπόσταση γύρω στά 15 μέτρα.

Αὐτά θγαίνουν ἀπό συνέντευξη πού ἔδωσε στήν ΕΡΤ ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ πληρώματος τοῦ περιβόητου ἅρματος, πού γκρέμισε τήν Πύλη καί αὐτή εἶναι ἡ ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ γιά τό Πολυτεχνεῖο, τό παραμύθι τοῦ ὁποίου ἔφτασε, πλέον σέ ὅρια ἐθνικά ἀπαράδεκτα.

Τήν συνέντευξη πού λέμε, τήν πῆρε - πρίν πέντε χρόνια - ἀπό τόν Ὑπίλαρχο (τοῦ '73) Μιχ. Γουνελᾶ ἡ ΕΡΤ, ἡ ὁποία, ὅμως - λόγω τῆς «Δημοκρατίας» πού τήν κυβερνάει - ΔΕΝ ΤΗΝ ΜΕΤΕΔΩΣΕ, γιατί, φυσικά, θά τῆς ἔχυνε τό ψέμα, πού, κόμπο - κόμπο, μάζευε μῆνες καί μῆνες γιά νά ποτίση τόν ἄμοιρο Λαό καί νά τόν δηλητηριάση, ὅπως κάνει κάθε χρόνο ἀπό τό 1974 κι ἐδῶ, πότε γιά νά ἐξυπηρετήση τούς «μπλέ» καί πότε τούς «πράσινους».

Ἡ πλήρης συνέντευξη τοῦ Γουνελᾶ - τοῦ εἶχαν πάρει καί ἄλλη τήν ὁποία, ἐπίσης, δέν μετέδωσαν! - εἶναι ἡ παρακάτω, ὅπως τήν δημοσιεύσαμε καί τίς τρεῖς προηγούμενες χρονιές, χωρίς νά τολμήση ὁ χαριτόβρυτος Λαλιώτης:

Ἐρώτηση: Πέρασαν δέκα χρόνια ἀπό τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου. Εἴσασταν ὁ ἀξιωματικός πού ὁδήγησε τό ἅρμα στήν πύλη τοῦ Πολυτεχνείου. Τί ἔχετε νά πεῖτε σήμερα;

Ἀπάντηση: Ὁμολογῶ πώς ἤθελα νά μιλήσω, γιατί ἐπί 10 χρόνια τώρα, **ἀκούγεται πάντα ἡ ἄλλη πλευρά.** Καί θά ἤθελα νά μιλήσω γιά δυό λόγους: Καί προσωπικά, ἐπειδή πρέπει νά διασαφηνίσω ὁρισμένα σημεῖα σχετικά μέ τό ρόλο μου σ' ὅλη αὐτή τήν ὑπόθεση, πού λέγεται Πολυτεχνεῖο, ἀλλά καί ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων ἐκείνων πού βρέθηκαν ἐκείνη τή συγκεκριμένη νύχτα σ' ἐκεῖνο τό συγκεκριμένο χῶρο, χωρίς βέβαια νά τούς ἐκπροσωπῶ. Πιστεύω νά μήν ἔχουν ἀντίρρηση. **Ὅσα ἔχουν λεχθεῖ μᾶς ἀδικοῦν. Μᾶς παρουσιάζουν σάν ἐγκληματίες, σάν ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν ἠθικές ἀναστολές. Σάν, τέλος πάντων, ἀνθρώπους πού μόλις τούς θγάλεις ἀπό τά στρατόπεδα πρέπει νά τούς κρατᾶς γιά νά μήν σκοτώνουν, κακοποιήσουν ἤ δέν ξέρω καί γώ τί ἄλλο νά κάνουν.**

Ἐρώτηση: Ποιός ἦταν ὁ δικός σας ρόλος, λοιπόν;

Ἀπάντηση: Ὅπως ξέρετε, τ' ὄνομά μου σχετίζεται μέ τήν κατάρριψη τῆς πύλης τοῦ Πολυτεχνείου. Καί **ἡ Πύλη εἶναι ἕνα ἀπό τά σημεῖα ἐκεῖνα πού ἔχει συμπυκνωθεῖ ὅλη ἡ ἐκμετάλλευση.** Διότι **δέν πιστεύω ὅτι ὑπάρχει κάποιος λογικός ἄνθρωπος πού νά πιστεύη ὅτι δέν ὑπάρχει ἐκμετάλλευση σ' ὅλη αὐτή τήν ὑπόθεση. Ἡ πύλη προσ-**

καί σ' ὁλόκληρο τό Πολυτεχνεῖο, ἄλλωστε - πέραν τοῦ τραυματισμοῦ κάποιας Ρηγοπούλου, ὁ ὁποῖος, ὅμως, ἔγινε ἐξ ἀμελείας καί δέν ἦταν δυνατόν νά προβλεφθῆ: Ἡ Ρηγοπούλου χτυπήθηκε ἀπό «σιδεριά» πού ἔπεσε σέ ἀπόσταση (ἀπό τήν Πύλη) γύρω στά 15 μέτρα. Στά 15 μέτρα, δηλαδή, δέν ὑπῆρχε ψυχή.

αὐτό, οἱ καταστάσεις πού θά ἐπακολουθοῦσαν θά ἦταν χειρότερες καί οἱ νεκροί (Σημ. «Στόχου» Οἱ ἐκτός Πολυτεχνείου, φυσικά) πολύ περισσότεροι.

Ἐρώτηση: Κύριε Γουνελᾶ, δῶστε μας μία εἰκόνα ἐκείνης τῆς νύχτας μπροστά ἀπό τήν πύλη τοῦ Πολυτεχνείου, ὅπως τήν εἴδατε ἐσεῖς.

Ἀπάντηση: Οἱ φοιτητές μιλοῦσαν καί διαπραγματευόντουσαν ἐλεύθερα μέ τούς ἀστυνομικούς, χωρίς νά ὑπάρχη κανένας ψυχολογικός καταναγκασμός.

Ἐρώτηση: Τό ὅτι βρίσκονταν πίσω ἀπό τό ἅρμα δέ νομίζετε ὅτι ἦταν ἀρκετό;

Ἀπάντηση: Δέν τό νομίζω. Διότι ἐκείνη τή στιγμή τό ἅρμα δέν ἦταν ἀκριβῶς στήν πύλη.

Ἐρώτηση: Πότε φέρατε τό ἅρμα στήν πύλη;

Ἀπάντηση: Ὅταν ἀπεφασίσθη ὅτι ἡ διάνοιξη θά γινόταν μέ τό ἅρμα, ἐγώ μέν ἔφερα τό ἅρμα στήν πύλη καί ὁ **Λαλιώτης ἤ ὁ Σταμέλος** (Σημ. «Στόχου»: Ἄλλες πηγές βεβαιώνουν πώς ἦταν ὁ Λαλιώτης), **εἰδοποιοῦσαν μέ τόν τηλεβόα νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τήν πύλη διότι ἡ πύλη θά ἔπεφτε.**

Ἐρώτηση: Τά συνθήματα πού φώναζαν ἐκείνη τή στιγμή, εἶχαν ἀνταπόκριση σέ σᾶς;

Ἀπάντηση: Θά εἶχαν ἄν εἴχαμε κάποια ἀνθρωποκτόνο πρόθεση.

Ἐρώτηση: Ἀφοῦ μπήκατε, **πῶς σᾶς ὑποδέχτηκαν οἱ φοιτητές πού ἦταν μέσα;**

Ἀπάντηση: Ὄχι ἄσχημα! Εἶχαν θέβαια κάποια ἀνησυχία. Ὅταν ὅμως τούς διαβεβαίωσα ὅτι δέν πρόκειται νά κακοποιηθοῦν ἠρέμησαν.

Ἐρώτηση: Ὅταν φτάσατε στήν πύλη, τά παιδιά πίστευαν καί τό ἔλεγαν ὅτι θά σμίγατε μαζί τους καί δέν θά μπαίνατε;

Ἀπάντηση: Δέν τό θυμᾶμαι. Πάντως, νά ξέρετε ὅτι ὅσο μίσος κι ἄν αἰσθανόμασταν, ἄν πιστεύαμε ὅτι κάποιος θά σκοτωνόταν, ὅσο σκληρός καί νά' σαι, αὐτό δέν μπορεῖς νά τό κάνης. Πρέπει νά σημειωθῆ, πώς **ἡ «πύλη» συμφωνήθηκε μεταξύ Στρατοῦ καί «Ἐπιτροπῆς», νά γκρεμιστῆ μέ τό τάνκ, γιατί ἀλλοιῶς δέν μποροῦσε ν' ἀνοίξη ἀμέσως:** Πίσω της εἶχαν τοποθετηθεῖ σιδηροδοκοί, ξύλα κλπ. - καθώς καί δύο αὐτοκίνητα - γία νά μήν τήν «παραθιάσουν».

Πρόπερσι, π.χ. μιά ἔρπουσα κυκλοφοριακά ἐφημερίδα παρ' ὅλο πού ἔχει φάει μέχρι σκασμοῦ ἀπό τήν Κυβέρνηση καί ἔχει τήν ὑποστήριξη τοῦ κόμματος πού κυβερνάει, ἔγραψε τά ἑξῆς ἐμμετικά κάτω ἀπό τόν τίτλο «ἐπαίσχυντα χυδαιογραφήματα»:

«Πλησιάζει πάλι ἡ ἐπέτειος τοῦ Πολυτεχνείου καί οἱ Ἕλληνες θά κλίνουν εὐλαβικά τό γόνυ στή μνήμη τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν τοῦ μεγαλύτερου ἔπους τῆς νεότερης ἱστορίας μας. Παράλληλα ἄρχισαν πάλι νά κάνουν τήν ἐμφάνισή τους στίς φασιστοφυλλάδες τά γνωστά ἐκεῖνα χυδαιογραφήματα πού προσπαθοῦν νά ἀμαυρώσουν τό πραγματικό νόημα τῆς ἐξεγέρσεως. Ἤδη, χθές, κυκλοφόρησε μιά ἑβδομαδιαία φασιστοφυλλάδα πού γράφει στήν πρώτη της σελίδα ὅτι, τάχα, ὁ Λαλιώτης κάλεσε μέ τήν ντουντούκα τούς φοιτητές νά φύγουν ἀπό τά κάγκελα, ὅταν ἔμπαινε τό τάνκ.

Ἡ ἴδια φασιστοφυλλάδα, πού κυκλοφορεῖ χάρις στή μεγαλοψυχία τῆς Δημοκρατίας, δημοσιεύει καί μιά συνέντευξη πού πῆρε τάχατες ἡ ΕΡΤ ἀπό τόν Γουνελᾶ τόν ὁδηγό τοῦ τάνκ.

Τό ἐπαίσχυντο κείμενο φανερώνει, γιά μιά ἀκόμη φορά πόσο μισητός εἶναι ὁ φασισμός καί οἱ ἐκπρόσωποί του...».

Φυσικά καί τό ὅτι ὁ Λαλιώτης «διευκόλυνε» τό τάνκ - πού γράφαμε ἐμεῖς - εἶναι ἀλήθεια ὅπως ἀλήθεια εἶναι καί τό πῶς ἡ ΕΡΤ πῆρε συνέντευξη ἀπό τόν Γουνελᾶ (καί δέν εἶναι «τάχατες», ὡς ὁ ἐμπαθής σύντακτης τοῦ κειμένου, ἔγραψε). Ἄλλωστε, ἄν ἦταν διαφορετικά, ἡ ἐφημερίδα εἶχε τόν τρόπο νά προκαλέση διάψευση τοῦ Λαλιώτη ἤ τῆς ΕΡΤ. Δέν τό ἔκανε, ὅμως, ἀλλά μέ τά τετριμμένα κραυγαλέα «ἡ φασιστοφυλλάδα» κλπ. προσπάθησε ἡ φουκαριάρα νά μειώση τήν σημασία τοῦ δημοσιεύματος γιατί δέν εἶχε τί ἄλλο νά παρουσιάση!

ΕΝΤΟΝΟΙ ΛΑΛΙΩΤΙΣΜΟΙ

Τόν καιρό πού ὁ Λαλιώτης φοιτοῦσε στήν Ὀδοντιατρική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐμφανιζόταν, μέν, σάν ἀρχηγός τῶν ἀντιτιθεμένων στήν ?ετία, ἀλλά «χωρίς νά μπαίνη στήν φωτιά. Ὅταν μάλιστα, ἐκλήθη στήν Ἀσφάλεια ἀπό τούς Ἀστυνόμους κ.

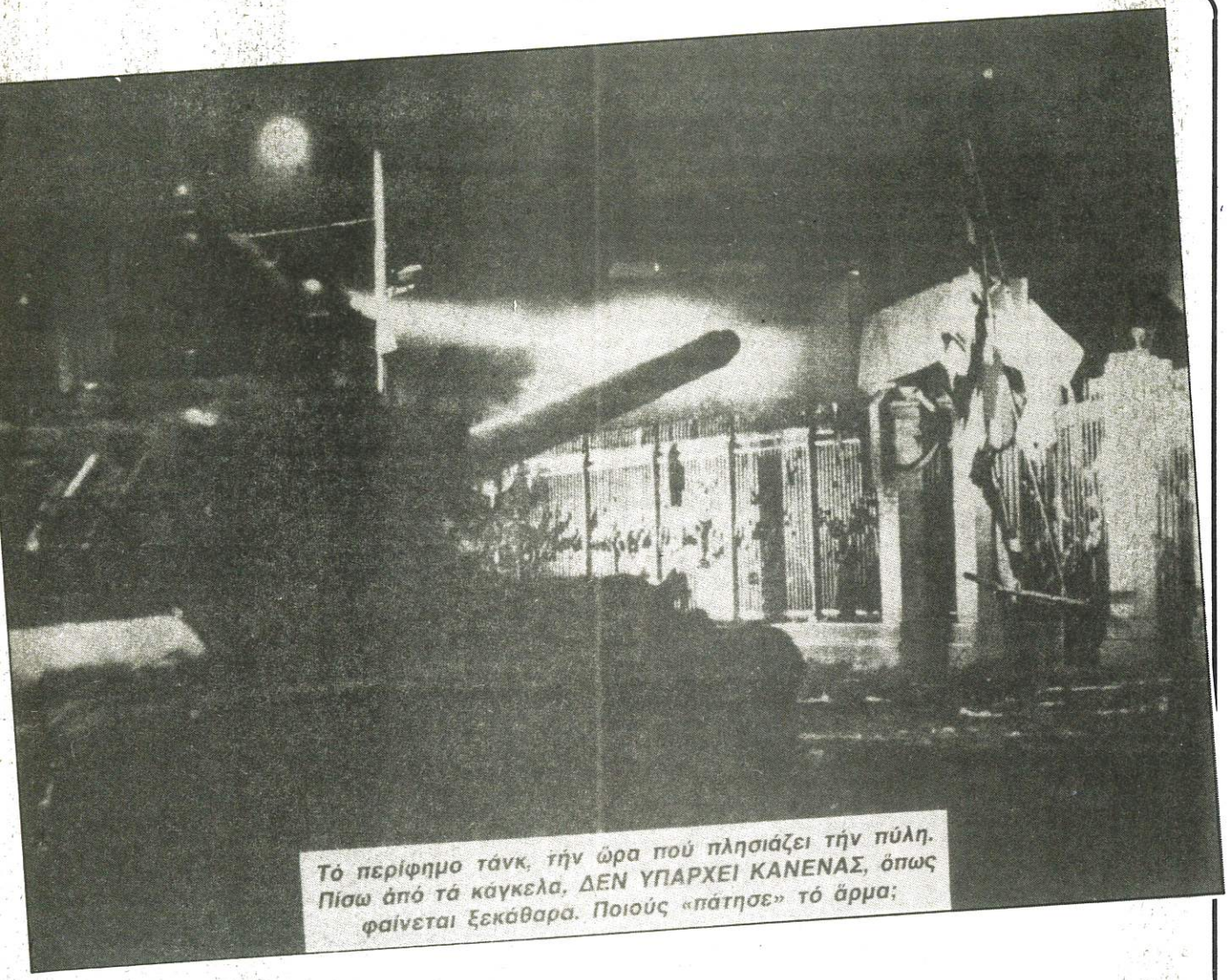
Καραπαναγιώτη καί Γιάννη Καλύβα - σήμερα βρίσκονται στήν Τζέντα τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας καί δουλεύουν στήν PETROLA τοῦ Γιάννη Λάτση - διεχώρησε τή θέση του ἀπό τόν Ἀνδρέα Παπανδρέου.

Τόση σημασία τοῦ ἔδιναν ὥστε ἀπό γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, τόν Νοέμβριο τοῦ 1973 - παρ' ὅλο πού ὁ Λαλιώτης μπαινόβγαινε ἀπό Πολυτεχνεῖο - ὁ Ἀστυνόμος Γιάννης Καλύβας ἀπέφυγε νά τον συλλάβη, διότι (ὅπως εἰπώθηκε τότε), τόν θεωροῦσαν «μιά ἀπλή μαριονέτα».

Στή δίκη τῶν «ὑπαιτίων» τοῦ Πολυτεχνείου - ὅπου ὁ ἀστυνόμος Γιάννης Καλύβας ἦταν κατηγορούμενος, μετά καί ἀπό μήνυση τοῦ Λαλιώτη - ἀπεκλείφθη ὅτι ὄχι μόνο δέν κακοποιήθηκε ὁ μηνυτής ἀλλά, ὁπεναντίας, ἀφέθηκε νά φύγη ἀνενόχλητος.

Ἀντίπαλοι τοῦ Λαλιώτη στό φοιτητικό κίνημα καί στόν ἴδιο μ' αὐτόν πολιτικό χῶρο, διεθίδαν - καί διαδίδουν - ὅτι ἡ ΕΣΑ οὐδέποτε ἀσχολήθηκε στά σοβαρά μέ τόν Λαλιώτη (καί τήν παρέα του), διότι ἡ Ἀσφάλεια τόν θεωροῦσε «πρόσωπο ἀκίνδυνο».

Πάντως, ὅταν ὁ Λαλιώτης ἔγινε πανίσχυρος, λέγεται πώς ἐπιχείρησε «νά ξηλώση» τήν γυναίκα τοῦ Ἀστυνόμου Καλύβα πού δουλεύει στόν ΟΓΑ, πλήν ὅμως ὑπεχώρησε, ἄγνωστο γιατί.

Τό περίφημο τάνκ, τήν ὥρα πού πλησιάζει τήν πύλη. Πίσω ἀπό τά κάγκελα, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ, ὅπως φαίνεται ξεκάθαρα. Ποιούς «πάτησε» τό ἅρμα;

ΜΕ ΤΟΣΑ ΒΛΗΜΑΤΑ ΠΩΣ ΔΕΝ ΒΟΥΛΙΑΞΕΤΟ ΠΑΤΩΜΑ;

— Ἐπίθεση τῶν στρατιωτῶν τῶν ΛΟΚ στή Νομική. Στίς 20 τοῦ Μάρτη τοῦ 1973. Πέρασαν ἀπό τό ὑπόγειο τῆς Ἰατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας. Ἀνέβηκαν στή σκάλα, πού ὁδηγοῦσε στήν ταράτσα. Ἐκεῖ χτύπησαν τούς φοιτητές, πού ἦταν συγκεντρωμένοι. Ἡ πρόβα τζενεράλε, γιά τήν ἐπίθεση στό Πολυτεχνεῖο.

— Ἡ μητέρα καί τό βρέφος. Μιά εἰκόνα μέσα στό προαύλιο. Οἱ φοιτητές χειροκροτοῦν. Ἡ μητέρα δακρύζει. Τό βρέφος βαφτίζεται: Τ' ὄνομά του: «Ἀγώνας».

— Οἱ ὑπηρεσίες ἀσφαλείας ἔχουν ἐγκατασταθῆ σέ διαμερίσματα τοῦ «Ἀκροπόλ Παλλάς». Ἀπέναντι ἀπό τό Πολυτεχνεῖο. Στήν ταράτσα τοῦ ξενοδοχείου ἔχουν ἐγκαταστήσει μιά κάμερα στραμμένη πρός τό προαύλιο τοῦ Πολυτεχνείου. Οἱ φοιτητές μέ ἕνα κάτοπτρο, στραμμένο στήν κάμερα, προσπαθοῦν νά τήν ἐξουδετερώσουν. Οἱ ἀστυνομικοί θέλουν νά ἔχουν τίς φάτσες τῶν παιδιῶν. Γιά τό ἀρχεῖο τους. Οἱ ἀστυνομικοί θέλουν νά ἔχουν τίς φάτσες τῶν παιδιῶν. Γιά τό ἀρχεῖο τους. Οἱ φοιτητές ἀντιδροῦν. Συνεχής μάχη κατόπτρου-φακοῦ.

— Στό Σύνταγμα. Περνάει τό τάνκ. Ἕνα παιδί, 14 χρονῶν, στέκεται ἐμπρός του. Ὁ πολυβολητής τοῦ τάνκ φωνάζει: «Φύγε». Τό παιδί προκαλεῖ τό τάνκ: «Χτύπα». Ξαπλώνει στήν ἀσφαλτο. Τό τάνκ προχωρεῖ. Περνάει ἀπό πάνω του. Τό παιδί στό κενό, μεταξύ τῶν τροχῶν. Οἱ ἑρπύστριες, δέν τό ἀγγίζουν. Φεύγει τό τάνκ. Τό παιδί σηκώνεται. Τό πλῆθος τρέχει πρός τό παιδί.

Τά παραπάνω ὁλοφάνερα παραμύθια – ποτέ, π.χ. δέν μπῆκαν ΛΟΚ στή Νομική – γράφτηκαν στό βιβλίο τῦ Γιάννη Φάτση, «ΣΗΜΕΡΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ», πού κυκλοφόρησε τόν Δεκέμβρο τοῦ 1974 καί ἦταν ἕνα ἀπό ἐκεῖνα πού γέμισαν ψευτιές τόν κόσμο. (Ἡ «βάπτιση» τοῦ «ἀγώνα», τό τάνκ πού περνάει πάνω ἀπό τό παιδάκι κλπ. κλπ.).

Τά «κομματάκια» πού δημοσιεύουμε εἶναι αὐτούσια ἀπό τόν πρόλογο τοῦ βιβλίου τό ὁποῖο παρουσιάζει, συνολικά ἑβδομήντα ἑπτά τέτοια παραμύθια. Νά ἄλλη μιά «δόση»:

— Τρία τάνκς μπρός στήν πόρτα. Προχωρεῖ ἕνα τάνκ. Σ' ἐπαφή μέ τήν πόρτα. Ρίχνει τήν πόρτα. Πέφτει ἡ ἀριστερή κολώνα. Πάνω της εἶναι γραμμένο τό σύνθημα: «Ἔξω τό ΝΑΤΟ». Μαζί μέ τό κιγκλίδωμα πέφτει κι ὁ φοιτητής πού ἦταν πάνω σ' αὐτό. Σκοτώνεται. Τό τάνκ προχωρεῖ. Πολτοποιεῖ τή «μερσεντές» πού εἶχαν βάλει οἱ φοιτητές γιά ἀντιστήριγμα τῆς πόρτας. Ὥρα 2.58 π.μ. Τό τάνκ προχωρεῖ. Ἀργά, ἀργά κυνηγάει τά παιδιά. Οἱ φοιτητές τρέχουν στό προαύλιο τραγουδώντας τόν Ἐθνικό Ὕμνο. «Χαῖρε ὦ χαῖρε Ἐλευθεριά».

— Ἡ ἀστυνομία καί οἱ φαντάροι μπαίνουν σ' ὅλα τά κτίρια. Χτυποῦν ἤ σκοτώνουν. Οἱ φοιτητές ἀναζητοῦν διέξοδο. Πηδοῦν τά κάγκελα. Ζητοῦν καταφύγιο σέ γειτονικές πολυκατοκίες. Ὅλοι ἀνοίγουν τίς πόρτες τους. Καί τούς δέχονται. Τούς περιθάλπουν. Τούς φιλοῦν. Σ' ἕνα δωμάτιο στήν ὁδό Στουρνάρα, εἶναι 70 παιδιά. Ξαπλωμένοι στό πάτωμα. Ὁ ἕνας πάνω στόν ἄλλο. Χτυπημένοι, τραυματισμένοι. Ὁ ἕνας κοιτάζει τόν ἄλλο. Ὁ καθένας δείχνει τή σφαῖρα του. Ἄλλος τήν ἔχει στό πόδι. Ἄλλος στό πλευρό. Ἄλλος στό στῆθος. Φοβοῦνται νά βγοῦν γιά νά νοσηλευθοῦν σέ νοσοκομεῖο. Φοβοῦνται μήπως τούς σκοτώσουν.

Πρέπει, δέ, νά εἴμαστε εὐγνώμωνες πού ἔχει μόνον ἑβδομῆντα ἑπτά «κεφάλαια» γιατί αὐτό πού λέει γιά τά **ἑβδομῆντα** παιδιά – πού ἦταν **ΞΑΠΛΩΜΕΝΑ στό πάτωμα ἑνός δωματίου** καί κοίταζαν ὁ ἕνας τί μάρκα ἦταν ἡ σφαῖρα πού χτύπησε τόν ἄλλον κι ἄν ἦταν γυαλιστερή – εἶχε αὔξοντα ἀριθμό **ἑβδομῆντα.**

Φανταστεῖτε νά ἦταν διακόσια τά κεφάλια καί νἄβαζε νά ξαπλώσουν ΣΤΟ ΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΟ ἑκατόν ἐνενήντα τρία παιδιά!

Μέ τόσα βλήματα, θά βούλιαζε τό πάτωμα!

ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΑΠΑΤΗ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΤΟ ΑΡΣΕΝΙΚΟ ΚΑΙ ΘΗΛΥΚΟ ΤΟΥ ΚΟΣΚΩΤΑ

Ἀπό τούς «κορυφαίους» τοῦ «Πολυτεχνείου» ἦσαν ἡ Τώνια Μωροπούλου καί ὁ Γιάννης Μαντζουράνης, οἱ ὁποῖοι συναντήθηκαν μετά ἀπό χρόνια στίς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἀπατεώναρου Κοσκωτᾶ, στήν πορεία τοῦ ὁποίου ἔπαιξαν σημαντικό ρόλο. Ἀπό τήν μιά ἀπάτη στήν ἄλλη, δηλαδή.

Ἡ μοῦσα τοῦ Ἀπατεώνα – ἡ Τώνια Μωροπούλου – ἦταν στήν «Συντονιστική Ἐπιτροπή Καταλήψεως» τοῦ «Πολυτεχνείου» ἀλλά μετά τά γεγονότα δέν ἐνοχλήθηκε ἀπό τήν Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν γιατί ἦταν προστατευόμενη τοῦ Ὑπαρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἄγγελου Ντόντου, μέ τόν ὁποῖον ἔμενε στήν ἴδια πολυκατοικία, στήν περιοχή Γηροκομείου. Ὁ Ντόντος ἔπεισε τόν ἀστυνόμο Κ. Καραπαναγιώτη, νά μήν ἐνοχληθῆ ἡ προστατευόμενή του καί ἔτσι ἡ Μωροπούλου δέν «ταλαιπωρήθηκε».

Ὅπως κατήγγειλαν κομματικοί ἀντίπαλοι τῆς Μωροπούλου, στίς πρόσφατες Δημοτικές Ἐκλογές – ἐξελέγη Δημοτική Σύμβουλος Ἀθηναίων μέ τόν Μπέη – ὅλα τά παραπάνω εἰπώθηκαν καί σέ συγκέντρωση στούς Ἀμπελόκηπους ὅπου, μάλιστα, παρατυχών ἀντίπαλος ὑποψήφιος Σύμβουλος, ἀπεκάλυψε ὅτι στή δίκη τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀσφαλείας ὁ Κ. Καραπαναγιώτης ἔλεγε διά τήν Μωροπούλου: «Μέ ἐπισκέφθη ἡ μητέρα της καί μοῦ εἶπε νά ἔλθη ἡ Τώνια μάρτυρας ὑπερασπίσεώς μου». Ἐγώ, ὅμως δέν δέχθηκα γιά νά μήν τήν βλάψω κομματικά».

Μετά τήν μεταπολίτευση, ἡ Μωροπούλου ἔδωσε συνεντεύξεις, εἶπε πολλά, ἀλλά γιά τό ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀστυνόμου Καραπαναγιώτη δέν εἶπε κουθέντα.

Ἀπό τά ἄλλα πολλά πού εἶπε, τό πιό ἐνδιαφέρον εἶναι τό παρακάτω:

«Στίς 6.30΄΄ μ.μ. τῆς Παρασκευῆς ἤλθαν δυό νέοι μέ αἵματα στά χέρια, ἀπό ἄλλους τραυματίες. Ὁ ἕνας εἶχε πάθει σόκ καί εἶπε ὅτι μιά κοπέλα βαρειά τραυματισμένη, πέθανε στά χέρια του.

Ὁ ἄλλος κατήγγειλε ὅτι στή Σταδίου σκότωσαν ἕναν ὑπάλληλο 30-35 ἐτῶν. Μᾶς ἔφερε, μάλιστα καί τήν ταυτότητα τοῦ νεκροῦ».

Ἡ Τώνια δηλαδή, εἶδε νεκρούς πρίν ἀρχίσουν νά σκοτώνονται, ἀλλά εἶχε τόση «σύγχυση» ὥστε παρόλο – ὅπως λέει – πού κράταγε τήν ταυτότητα τοῦ ἑνός, στά χέρια, δέν μποροῦσε νά ὑπολογίση τήν ἡλικία του, οὔτε νά διαβάση τό ὄνομά του!

Τελικά, βέβαια, δέν ξέρουμε τί ἀπέγιναν ἡ ταυτότητα καί οἱ «νεκροί» αὐτοί. Ἴσως νά τούς «ἔφαγε» ἡ Τώνια. Ἐδῶ ὁ «κυρίαρχος» Λαός «τρώει» κάθε χρόνο τόσο κουτόχορτο πού τοῦ σέρβιραν γιά ἐκείνη τήν ἐποχή. Δυό νεκρούς δέν θά μποροῦσε νά φάη ἡ Τώνια; Ἐδῶ ὁλόκληρον ζώντα Κοσκωτά καταβρόχθισε.

Ἡ ἐκμετάλλευση ἀπό μέρος της δε, τοῦ «Πολυτεχνείου», ἐξόργισε καί τούς δικούς της, γιατί καί ἡ «Πρώτη» ἔγραψε στίς 16-1187:

***ΑΣΚΗΣΗ διπλῆς γλώσσα εἶναι ἡ τοποθέτηση τῆς Τ. Μωροπούλου στά ἐπετειακά ἀφιερώματα γιά τό Πολυτεχνεῖο στό «Βῆμα» καί τήν «Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία». Σέ ὕφος ἀπολογητή τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς στό «Βῆμα» ἡ κ. Μωροπούλου ἐκτιμᾶ ὅτι «παραχαράζεται» τό νόημα τοῦ Πολυτεχνείου «σάν ἀγωνιστικό νόημα καί πράξη» μέ τίς πρόσφατες κινητοποιήσεις τῶν σπουδαστῶν, πού ἐπικεντρώθηκαν σέ «οἰκονομιστικά» αἰτήματα, «λές κι ἐξαντλήθηκαν κιόλας οἱ δυνατότητες τῆς ὑπάρχουσας ὑλικοτεχνικῆς ὑποδομῆς τῆς Παιδείας». Σέ γλῶσσα ἐπαναστατικῆς ἔξαρσης στήν «Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία», ὑπό τόν τίτλο «ὄχι βόλεμα στήν ἐξουσία», ἡ κ. Μωροπούλου ὑμνεῖ τήν «ἀνιοδιοτέλεια» μιάς γενιᾶς πού δέν περιμένει – καί «τό ᾽χει δείξει» – μιά θέση στήν κυβέρνηση.*

Ἄς μας συγχωρήση ἡ κ. Μωροπούλου, ἀλλά ἡ ταυτόχρονη ἀνάγνωση τῶν δυο κειμένων, σέ μᾶς ἄλλα πράγματα «δείχνει». Δείχνει κύρια, πώς ἡ συμμετοχή στό Πολυτεχνεῖο τοῦ ᾽73, μπορεῖ νά ἀποτελέση γιά κάποιους μιά ἐξαιρετικά παραγωγική ἐπένδυση, πού ἀποδίδει τό τεκμήριο τοῦ ἀλάθητου σέ ἀβασάνιστες κρίσεις κι ἐκτιμήσεις τῆς σύγχρονης πραγματικότητας. Δείχνει ἀκόμα, «τό χάσμα πού ἄνοιξαν» τά δεκατέσσερα χρόνια πού μεσολάβησαν – «ὁ χρόνος» πού λένε κι οἱ γυναικοῦλες στούς θανάτους...

ΚΑΙ Ο ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

Ὁ Μαντζουράνης, ἀποτελεῖ «τήν ἄλλη πλευρά» τό «ἀρσενικό» – τοῦ ἀπατεώνα Κοσκωτᾶ.

Ὁ ἐκ τῶν μυστικοσυμβούλων τοῦ Πρωθυπουργοῦ κύριος αὐτός, τήν ἐποχή ἐκείνη φοιτοῦσε στή Νομική Σχολή (χαϊδεμένο παιδί τῶν καθηγητῶν Δεληκωστόπουλου-Σινανιώτη, πού, μετά, ἀπολύθηκαν σάν «χουντικοί»!) καί πῆρε μέρος σέ κάποιες ἐκδηλώσεις.

Στά «γεγονότα τῆς Νομικῆς» ἦταν μέλος τῆς «Ἐπιτροπῆς Καταλήψεως», ὅταν, δέ, οἱ «καταλήψιες» ἄρχισαν νά ἐγκαταλείπουν τό κτίριο, ὁ λεγάμενος, δέχτηκε – μαζί μέ τόν συμφοιτητή του Γεώργιο Βερνῖκο – ἐπίθεση, ἀπό τούς φοιτητές πού ἦταν ἔξω καί ἤθελαν νά τούς λυντσάρουν.

Τελικά, οἱ Μαντζουράνης καί Βερνῖκος διασώθηκαν ἀπό τούς ἀξιωματικούς τοῦ «Σπουδαστικοῦ» τῆς Ἀσφάλειας. Καλύβα καί Σμαΐλη, οἱ ὁποῖοι – ὅπως δήλωσε στήν «Βραδυνή» ὁ Βερνῖκος, μετά τήν μεταπολίτευση – τούς γλύτωσαν ἀπό βέβαιο θάνατο.

Μετά τό «Πολυτεχνεῖο», ὁ Μαντζουράνης κρυβόταν – φοβόταν μήπως τόν πιάσουν! – καί δέν πήγαινε στή Σχολή. Γιά νά μήν χάση τή χρονιά του, δέ, παρακάλεσε τόν καθηγητή τῆς Νομικῆς Κατσαντώνη, νά τόν ἐξετάση «κάπου ἀλλοῦ» καί ὁ καθηγητής τόν ἐξέτασε στό σπίτι του ἤ στό γραφεῖο του.

Αὐτό, φυσικά, τό ἔμαθε ἡ Ἀσφάλεια, ἡ ὁποία, ὅμως, δέν ἐνόχλησε τόν Μαντζουράνη, γιατί εἶχε λόγους νά τόν προστατεύη.

Μέσα στίς τόσες θέσεις πού πῆρε γιά τήν «ἀντίστασή» του – ὅπως πῆραν ὅλοι οἱ ὁμοιοί του λωποδύτες – ἦταν καί ἐκείνη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως (!!) γιά τήν θέση του ἐκείνη εἴχαμε γράψει στίς 28-2-1985:

Μέ ἀφιέρωση στούς «Νεκρούς τοῦ Πολυτεχνείου» κυκλοφόρησε στά μέσα Φεβρουαρίου – ἑτεροχρονισμένο! – τό τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἀστυνομική Ἐπιθεώρηση», πού βγάζει τό «Ὑπουργεῖο Δημ. Τάξεως».

Δέν ξέρουμε ποῦ στηρίχθηκαν οἱ καλοπληρωμένοι νεαροί καί νεαρές τοῦ ἐντονα πολιτικοποιημένου περιοδικοῦ – γιά τά ἔξοδα τοῦ ὁποίου πολλά λέγονται – καί ἔφτιαξαν τό ἀφιέρωμά τους ἀλλά ἀποτελεῖ προσβολή στήν ἱστορία καί τή νοημοσύνη τοῦ Ἔθνους, ἕνα ΕΠΙΣΗΜΟ ὄργανο τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ νά διαστρεβλώνη τήν ἀλήθεια. Μιά ἀλήθεια πού ἀποκάλυψε ὁ ΙΔΙΟΣ ὁ «ἀντιστασιακός» ὑπαρχηγός τῆς Ἀστυν. Πόλεων Σαμπάνης, ὁ ὁποῖος – πρίν ἀπό δυό χρόνια μόλις – συνέταξε εἰδική ἔκθεση στήν ὁποία λέει πώς «ΚΑΝΕΝΑΣ» δέν σκοτώθηκε στό Πολυτεχνεῖο»!

Ἀπόδειξη τούτου εἶναι τό πώς οἱ Ἀνώτατοι Ἀξιωματικοί – ὅλοι αὐτοί δηλαδή, πού ἔζησαν ἀπό κοντά τά γεγονότα καί τά ξέρουν – δέχτηκαν νά πάρουν μέρος σέ συγκέντρωση ἀφιερωμένη στούς ἀνύπαρκτους «νεκρούς» κατά τήν ὁποία ὁ Γεν. Γραμματέας τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας Γιάννης Μαντζουράνης τούς προσέβαλε εὐθέως, λέγοντάς τους «πώς εἶναι δύσκολο (γι᾽ αὐτόν) νά ἐκφωνῆ λόγο σ᾽ αὐτούς πού φοροῦν τίς ἴδιες στολές μέ ἐκείνους πού ἐμαύρωσαν τό κύρος τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας» καί τούς ἐπανέλαβε χίλιες φορές τά γνωστά γιά τήν «Ἀμερικανοκίνητη χούντα» καί γιά τόν ἀγῶνα πού δέν δικαιώθηκε ἀκόμα».

Κι αὐτά τά ρεμάλια, τόν χειροκρότησαν, ἀντί νά πεταχθοῦν ὀρθιοι σάν ἐλατήρια νά φύγουν καί νά ἀφήσουν τόν θρασύ κύριο μόνο του μέ τά ὄνειρα καί τίς φαντασιώσεις του ἤ νά τόν σπάσουν στό ξύλο.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

«ΝΕΚΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ» ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΕΤΗΣ ΕΥΕΛΠΙΣ!

Τά πρῶτα χρόνια μετά τήν μεταπολίτευση, «ΣΤΟΧΕ», στίς σελίδες τοῦ Τύπου, τίς ἀφιερωμένες στό «Πολυτεχνεῖο» - ὅπως, καλή ὥρα, καί τώρα - ἐφέρετο σάν «νεκρός» τοῦ «Πολυτεχνείου» καί ὁ Γιῶργος Μεσαρχάκης ἀπό τήν Κρήτη. Ὁ Γιῶργος Μεσαρχάκης, ὅμως, δέν ἦταν οὔτε «φοιτητής», οὔτε καί «νεκρός τοῦ Πολυτεχνείου»! Αὐτοκτόνησε, πέφτοντας ἀπό τόν δεύτερο ὄροφο τοῦ κτιρίου τοῦ 1ου Λόχου τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, στό Πεδίο Ἄρεως.

Τό δύστυχο καί θλιμένο πάντα αὐτό παιδί, μπῆκε στήν Σχολή Εὐελπίδων σάν ἐπιλαχών, τό 1969 καί σάν δευτεροετής εὔελπις (τήν περίοδο 1970-71), ἔχασε χρονιά. Ἀντί, δηλαδή, νά ἔβγαινε ἀνθυπολοχαγός τό 1973 θά ἔβγαινε τό 1974. Ἦταν μοναχικός τύπος καί φαινόταν πάντα θλιμμένος μέ προβλήματα προσαρμογῆς στήν σκληρή καί γεμάτη ἔνταση στρατιωτική ζωή, κάτι πού τό θεβαιώνουν ὅλοι οἱ συμμαθητές του.

Ὁ δύστυχος Γιῶργος, αὐτοκτόνησε, πέφτοντας ἀπό τό κτίριο μετά καί τήν 25 Νοεμβρίου 1973, ἡμέρα τῆς ἐπεμβάσεως Ἰωαννίδη, ἀλλά οἱ θρωμερές φυλλάδες - αὐτές πού πουλᾶνε ἀκόμα καί τή μάνα τους - τόν ἐσκύλευσαν μεταθανατίως, παρουσιάζοντάς τον ὡς «νεκρό τοῦ Πολυτεχνείου»! Τό 1974, 1975, 1976 ἦταν ἀπό τά πρῶτα ὀνόματα, ἀλλά μετά «ξεχάστηκε»!

Ἔτσι, γράφουν τήν ἱστορία.

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΣΤΟΧΙΚΟΣ!